

Wiadomości KSN **Solidarność**

Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
Nr 5-6-(194-195) maj - czerwiec 2012 r.

SPIS TREŚCI

Kilka bieżących uwag – J. Sobieszczęński.
Działania KSN:
Posiedzenie Prezydium Rady KSN z dn. 19.05.2012 r.
Posiedzenie Rady KSN w dn. 21.04.2012 r:
Pisma w sprawie Ponadzakładowego Układu
Zbiorowego Pracy.

Opinie KSN.
Konferencja „Nauka i Uniwersytet w Polsce, Anno
Domini 2012”:
Wystąpienia Komisji Zakładowych.
Ustawa o skróceniu okresu pobierania emerytur.
Sztuka wszędzie.

KILKA BIEŻĄCYCH UWAG

W połowie czerwca odbędzie się w Katowicach Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”. Będzie to okazja do podsumowania pierwszej połowy tej kadencji i do dookreślenia kierunków działań na najbliższe dwa lata. Czas jest trudny, bo krąży widmo kryzysu, bo wprowadzone zmiany prawa sterującego szkolnictwem wyższym rozmiągają się z dążeniami KSN. Wydaje się nawet, że ograniczeniu uległo oddziaływanie naszej Sekcji, chociaż zredukowano rozległość podnoszonych problemów. Prawie zawsze starania KSN napotykały wiele przeciwności i wymagały wielkiego zaangażowania, lecz w ostatnich latach strona rządowa wyjątkowo konsekwentnie unika merytorycznego dialogu. Tej sytuacji nie zmieniły także pikietki organizowane przez KSN. Bo i nie mogły. O wiele potężniejsze demonstracje całego naszego Związku, także nie wpłynęły na wsłuchanie się rządu w argumenty strony związkowej. Nic jednak nie trwa wiecznie. Więc trzeba określić program dalszych działań i go realizować. Określenie dalszej drogi naszej Sekcji będzie zadaniem delegatów na WZD.

***** ** *****

W czerwcu Ministerstwo Finansów sprecyzuje zamiary co do kształtowania projektu budżetu państwa na 2013 rok. Trzeba będzie propozycje rządowe starannie analizować i opraco

wać opinię KSN o udostępnianych dokumentach. Jak zwykle będzie to oznaczało bezpośrednie kierowanie naszych opinii do władz państwa i pośrednie, poprzez włączenie naszych uwag do zbiorczej opinii opracowywanej przez Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”. Dopilnowania wymaga realizacja zapowiadanych od 2013 roku systematycznych 9 procentowych podwyżek wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym. Trzeba się także upomnieć o środki na wynagrodzenia w Polskiej Akademii Nauk. Stałą troską KSN były środki na inne wydatki nauki i szkolnictwa wyższego, na przykład na wydatki rzeczowe.

A2 niby jest. Żebyśmy teraz chociaż z grupy wyszli.

Zapowiadana podwyżka wynagrodzeń będzie wymagała określenia zasad naliczania jej dla uczelni i odpowiedniego przedłużenia tych zasad na podział przyznanych środków na poszczególne grupy pracowników uczelni. Będą więc rozmowy z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego i miejmy nadzieję, że choć w tej sprawie będą to rozmowy konstruktywne. Nasi przedstawiciele, jak zwykle, będą doskonale przygotowani do tych rozmów. Później, ale to znacznie później, komisje zakładowe wspólnie z władzami uczelni i innymi związkami zawodowymi wypracują szczegółowe zasady zwiększenia płac.

***** **

Pierwsze spotkanie z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Uczelni Publicznych odbyło się we wrześniu ubiegłego roku. Drugie w marcu br. Pani Minister negatywnie opiniuje projekt układu i zwraca się do Ministra Pracy w tej sprawie. No i cisza. W tej sytuacji KSN planuje wszczęcie sporu zbiorowego. W tej sprawie Przewodniczący KSN wystosował pismo do Okręgowego Inspektora Pracy w Warszawie. Następnego dnia Pani Minister zaproponowała kontynuację rozmów. Uzgodniono, że nastąpi to 20 czerwca br. (Dalej zamieszczamy pisma przewodniczącego KSN do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz do Okręgowego Inspektora Pracy w Warszawie.) Zawarcie Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy w wersji proponowanej przez KSN, oznaczałoby powrót do ładu płacowego, którego rząd nie chce respektować. KSN od przewidywanego kształtowania wynagrodzeń nie może odejść.

***** **

Po roku od wejścia w życie zmienionej ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” MNiSW ma przystąpić do analizowania słabości tej ustawy. To już jest ten czas. Nad ustawą i nad rozporządzeniami będzie radził zespół ministerialny. Po pokonaniu kontrowersji w skład tego zespołu będą wchodzić także przedstawiciele związków zawodowych działających w szkolnictwie wyższym. Odbyło się już pierwsze posiedzenie tego zespołu. Być może rysuje się możliwość, że współdziałanie z zespołem ministerialnym pozwoli co nieco poprawić. Jest też pewna niejasność. Pani Minister odpowiadając, na posiedzeniu Komisji Sejmowej ENiM, p. poseł Krystynie Łybackiej, wyjaśniła: „Jeśli chodzi o kierunki nowelizacji, to rozumiem, że gdy Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego wypracuje nam pewne materiały, to będziemy się wtedy zastanawiać, w jakim kierunku to realizować.” Tymczasem, jak na razie, nie słychać, by Rada Główna przyjęła taki dokument.

W KSN trwają prace nad przygotowaniem projektu poprawy ostatnio zmienionej ustawy o szkolnictwie wyższym. Jest to zamiar nastawiony na niewielką nowelizację, usuwającą najbardziej kontrowersyjne regulacje dotyczące zatrudniania pracowników akademickich. Według obecnie obowiązującej ustawy czynnikiem mobilizującym pracowników akademickich jest obawa o utratę pracy. Prędzej, czy później, KSN powinien powrócić do proponowania bardziej stabilnych warunków zatrudnienia. Odnosząc się do ewentualnego zamiaru małej noweli, z pewnością do oczywistych przypadków wymagających zmiany, będzie powrót do poprzednich regulacji dotyczących oceny pracowników. Wymóg corocznej oceny pracowników jest nieporozumieniem. Warto by też zastanowić się nad zatrudnianiem w drodze konkursu. W KSN byliśmy i chyba jesteśmy zwolennikami konkursów, lecz czy obecnie ta zasada nie jest rozciągnięta zbyt szeroko.

Janusz Sobieszkański

DZIAŁANIA KRAJOWEJ SEKCJI NAUKI NSZZ „S”

Posiedzenie Prezydium Rady KSN odbyło się w Politechnice Warszawskiej. Głównym tematem obrad były przygotowania do zbliżającego się Walnego Zebrania Delegatów KSN. Poza sprawami organizacyjnymi omawiano propozycje projektów uchwał, stanowisk i apeli do przedłożenia delegatom na WZD. Powrócono także do problemu korzystniejszego usytuowania KSN w strukturze NSZZ „Solidarność”. Te zagadnienia pewnie też będą przedmiotem obrad WZD. Red.

POSIEDZENIE PREZYDIUM RADY KSN

w dn.19.05.2012 r. w Warszawie

Program Prezydium Rady KSN w dniu 19. maja 2012 r. w Warszawie

1. Przygotowanie WZD w Katowicach:
 - a) sprawy organizacyjne (aktualna lista delegatów na WZD, liczba zgłoszeń, koszty organizacyjne, itp.),
 - b) sprawy programowe - dotychczasowe wyniki prac powołanych zespołów,
 - c) lista zaproszonych gości.
2. Propozycje uchwał i apelu WZD (patrz 2 załączniki: 1) apel do władz państwowych i partii politycznych w sprawie sytuacji nauki i szkolnictwa wyższego; 2) protest przeciw finansowaniu prywatnych szkół niepublicznych z dotacji dydaktycznej.
 - a) uchwała (do napisania) w sprawie pluralizmu w mediach elektronicznych, w kontekście sprawy koncesji dla Telewizji Trwam.
3. Projekty różnych uchwał finansowych (w różnych wariantach): wariant 7% dla KSN; 5%+5% (dotychczasowe 5% plus 5% funduszu strajkowego przekazywanego do KK za pośrednictwem KSN); 7%+5% (nowe 7% plus 5% funduszu strajkowego przekazywanego do KK za pośrednictwem KSN).
4. Sprawa starannego planowania seminariów z finansowym udziałem KSN: lekcja z organizacji seminarium GEW-KSN w Sopocie w roku 2012.
5. Sprawy lokalne.
6. Wolne wnioski.

NSZZ

SOLIDARNOŚĆ

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221, 00-631 WARSZAWA

tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78

e-mail: knsn@interia.pl <http://www.solidarnosc.org.pl/knsn>

L.p.

Warszawa, dn. 19 maja 2012 r.

Stanowisko Prezydium Rady KSN NSZZ „Solidarność” w sprawie zmian statutowych w NSZZ „Solidarność”

Do

Komisja Statutowa NSZZ „Solidarność”

ul. Wały Piastowskie 24; 80-855 Gdańsk

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” od wielu lat wskazuje na konieczność zmian organizacyjnych w NSZZ „Solidarność”. Oto wcześniejsze przykłady:

- Rada Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „S” już w stanowisku nr 1/03 z dnia 22.11.2003 r. postulowała zmianę struktury Związku na branżowo-terytorialną oraz konieczność znaczącego finansowego wzmocnienia struktur branżowych;
- WZD Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „S” 29 marca 2009 r. podjął uchwałę w sprawie niezbędnych zmian organizacyjnych dotyczących KSN;
- KSN NSZZ „S” realizując wymienioną uchwałę zwróciła się do Przewodniczącego i Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „S”, m.in. w piśmie z 17.07.2009 r. przedstawiając propozycję utworzenia ogólnokrajowego Regionu Nauka;
- Na spotkaniu z Prezydium Komisji Krajowej, które odbyło się w dniu 2 lutego 2010 r., przedstawiciele KSN przedstawili propozycję zmiany usytuowania Sekcji w strukturze NSZZ „Solidarność”. W szczególności wskazano na rażącą dysproporcję pomiędzy zadaniami realizowanymi przez KSN (porównywalnymi z zadaniami regionu), a środkami finansowymi przydzielanymi na działalność Sekcji.

Ponownie występujemy do Komisji Statutowej NSZZ „Solidarność” w tej sprawie. Zwracamy uwagę, że podobne wskazania pochodzą także z innych środowisk, w tym regionalnych, jak Apel nr 3 VIII-go Walnego Zebrania Delegatów Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ „Solidarność” na Sesji Zwyczajnej w Mysłowicach z 19 czerwca 2009 r., o „rozpoczęcie procesu reformy naszego Związku. Struktura „Solidarności” i jej Statut jest

pozostałością z poprzedniego okresu.” Do Komisji Statutowej NSZZ „Solidarność” w prezentowanej sprawie wystąpiliśmy już pismem z 31 marca 2010 r., m.in. pisząc:

„KSN NSZZ „Solidarność” uważa, że sytuacja pracowników nauki i szkolnictwa wyższego zrzeszonych w NSZZ „Solidarność”, pod względem warunków działania w stosunku do zadań, jest najgorsza ze wszystkich krajowych sekcji branżowych Związku. Praktycznie nie mają oni profesjonalnej krajowej struktury związkowej, mimo że regularnie odprowadzają składkę związkową na potrzeby ponadzakładowych struktur Związku.

W Biurze KSN są zatrudnione 3 osoby zajmujące się pracą biurowo-administracyjną. Sekcja ma ciała programująco-decyzyjne, ale nie ma pracowników, którzy prowadziliby systematyczną codzienną działalność związkową i wcielali te decyzje w życie. Merytoryczną działalność związkową, a także administracyjną, **prowadzą bowiem społecznie pracownicy szkół wyższych i jednostek naukowych**, kosztem swojej pracy zawodowej, awansu zawodowego, życia rodzinnego, wypoczynku i zdrowia. Skutki takiego funkcjonowania Sekcji odbijają się bardzo niekorzystnie na zakresie i jakości pracy związkowej oraz ocenie Związku jako całości.”

Ponownie wzywamy Komisję Statutową NSZZ „Solidarność” o wprowadzenie takich zmian prawa, które spowodują przyznanie Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” uprawnień struktury regionalnej działającej na terenie całego kraju, a rozdział składki członkowskiej Organizacji Zakładowych zrzeszonych w KSN, przekazywanej do KSN i do Regionów, będzie proporcjonalny do zadań realizowanych przez te organy Związku na rzecz Organizacji Zakładowych.

Trwanie KSN w jej obecnym usytuowaniu doprowadzi do likwidacji działalności „Solidarności” w uczelniach i jednostkach naukowych. Dotychczasowy brak działań w tym kierunku należy uznać za błąd zaniechania.

Obecnie Komisje Zakładowe Szkolnictwa Wyższego i Nauki odprowadzają 40% składki związkowej do Zarządów Regionu, mimo że nie mają żadnych interesów i partnerów na poziomie regionalnym ani lokalnym. Zamiast własnej działalności finansują inne branże, niejednokrotnie znacznie bogatsze, a także Zarządy Regionu, które oprócz działalności związkowej prowadzą działalność gospodarczą.

Krajowa Sekcja Nauki stanowi strukturę organizacyjną Związku, reprezentującą wszystkich pracowników szkół wyższych i jednostek naukowych. Liczebność organizacji zakładowych zrzeszonych w KSN odpowiada największym Regionom Związku.

Sytuację Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „S” postulujemy zmienić poprzez wprowadzenie rozwiązań wzmacniających pozycję krajowych sekcji branżowych w ramach Związku oraz poprzez wprowadzenie rozwiązań specyficznych dla KSN.

To pierwsze rozwiązanie – dotyczące wszystkich sekcji branżowych - polegałoby na zapisaniu w Uchwale Finansowej zwiększenia do 3% wysokości składki przekazywanej na Sekcję – lub na wszystkie krajowe sekcje branżowe - kosztem środków będących do dyspozycji zarządu regionu lub Komisji Krajowej. Ponadto należy wprowadzić obowiązek przynależności jednostek organizacyjnych do krajowej sekcji branżowej. Stosowne zmiany są opisane w Załączniku A.

Trwała zmiana docelowa dotycząca KSN powinna polegać na uzupełnieniu Statutu Związku w sposób przedstawiony w części B załącznika do pisma.

Wzywamy również Komisję Statutową NSZZ „Solidarność” do niezwłocznego rozpoczęcia procedury - pokrywającej się z naszymi propozycjami - dostosowania struktury organizacyjnej Związku do jego podstawowej, zarejestrowanej w KRS formy prawnej, jako Ogólnokrajowy Związek Międzybranżowy.

Załączamy propozycje zmian w Statucie NSZZ „Solidarność”. Z poważaniem

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” - Edward Malec

Do wiadomości: Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”; Sekretariat NiO NSZZ „Solidarność”; Ogólnokrajowe sekcje branżowe

Załącznik

Zmiany w Statucie NSZZ „Solidarność” proponowane przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność”

A. Wprowadzenie obligatoryjnej przynależności jednostek organizacyjnych Związku do Krajowej sekcji branżowej.

W § 27 dodaje się ust. 5 o następującym brzmieniu:

ust 5 – „Jednostka organizacyjna Związku, o której mowa w pkt. 1 i 2, jest zobowiązana przynależeć do regionalnej sekcji branżowej należącej do danej krajowej sekcji branżowej albo międzyregionalnej sekcji branżowej należącej do krajowej sekcji branżowej. W przypadku gdy na danym terenie nie istnieje regionalna lub międzyregionalna sekcja branżowa należąca do krajowej sekcji branżowej, jednostka organizacyjna Związku, o której mowa w pkt. 1 i 2 jest zobowiązana przynależeć do krajowej sekcji branżowej.”

W § 28 ust. 1 po kropce dodaje się zdanie:

„Warunki wystąpienia z regionalnej sekcji branżowej należącej do krajowej sekcji branżowej albo bezpośrednio z krajowej sekcji branżowej określa uchwała Krajowego Zjazdu Delegatów”.

Dotychczasowe ust. 3 i 4 zmienia numerację na ust. 4 i 5.

Wprowadza się nowy ust. 3 o następującym brzmieniu:

„W przypadku wystąpienia regionalnej sekcji branżowej z krajowej sekcji branżowej, organizacje zakładowe, międzyzakładowe lub niższe jednostki organizacyjne organizacji zakładowych lub międzyzakładowych zrzeszone w występującej regionalnej sekcji branżowej, są obowiązane przystąpić bezpośrednio do krajowej sekcji branżowej”.

W dotychczasowym ust. 4 sformułowanie:

„Postanowienia ust.1,2 i 3” zastępuje się wyrazami:

„Postanowienia ust.1,2,3 i 4”.

Uzasadnienie

Postuluje się wprowadzenie obowiązku przynależności zakładowych i międzyzakładowych organizacji związkowych oraz niższych jednostek organizacyjnych organizacji zakładowych i międzyzakładowych do krajowej sekcji branżowej poprzez przynależność bezpośrednią lub poprzez przynależność do regionalnej albo międzyregionalnej sekcji branżowej należącej do krajowej sekcji branżowej.

W chwili obecnej zarówno podstawowe jednostki organizacyjne Związku, niższe jednostki organizacyjne organizacji zakładowych i międzyzakładowych, jak i regionalne lub międzyregionalne sekcje branżowe mogą należeć do krajowej sekcji branżowej na zasadzie dowolności. Równocześnie krajowe sekcje branżowe podejmują inicjatywy mające na celu ochronę interesów całej branży, tj. także pracowników tych jednostek organizacyjnych Związku, które w krajowej sekcji branżowej nie uczestniczą. Ażeby jednak krajowa sekcja branżowa mogła efektywnie wykonywać swoje zadania, musi posiadać na to stosowne fundusze, które pochodzą w głównej mierze ze składek jednostek organizacyjnych zrzeszonych w danej krajowej sekcji branżowej. Dodatkowym źródłem finansowania działalności krajowych sekcji branżowych są kwoty uzyskiwane z Krajowej Komisji, niemniej jednak ich wysokość uzależniona jest od liczby jednostek organizacyjnych uczestniczących w krajowej sekcji branżowej. Powstaje sytuacja, w której z jednej strony podstawowe jednostki organizacyjne (organizacje zakładowe) nie mają obowiązku przynależć do sekcji krajowej i w związku z tym uczestnictwem wspierać finansowo działania sekcji krajowej, a z drugiej strony korzystają z efektów działań branżowej sekcji krajowej, albowiem ta ostatnia jest reprezentantem interesów pracowników całej branży. Innymi słowy, pracownicy jednostek niezrzeszonych, kosztem jednostek należących do sekcji krajowej, mają zapewnioną ochronę ich interesów. Trudno się z takim stanem rzeczy zgodzić. Trzeba podkreślić, że warunkiem sine qua non skutecznego działania krajowej sekcji branżowej jest posiadanie stosownych środków na ten cel, a to jest możliwe wyłącznie wówczas, gdy zakładowe organizacje związkowe oraz regionalne i międzyregionalne sekcje branżowe będą uczestniczyły w strukturach krajowych sekcji branżowych. Pozostawienie swobody decyzji co do tego, czy dana jednostka będzie należała do sekcji, może spowodować w skrajnych wypadkach całkowity brak możliwości działania przez sekcję krajową z uwagi na brak wystarczających funduszy. O budżecie krajowej sekcji decyduje bowiem w każdym wypadku ilość zrzeszonych tam jednostek organizacyjnych – zarówno z uwagi na opłacane przez takie jednostki składki, jak i na kwoty przekazywane sekcjom przez Komisję Krajową. Stąd, ażeby z jednej strony zapewnić efektywność działania sekcji krajowych, z drugiej zaś wykluczyć sytuację, w której wyłącznie określone jednostki organizacyjne Związku ponoszą ciężar finansowania sekcji krajowej, zaś korzyści z działania płyną dla wszystkich jednostek w danej branży, należy wprowadzić obowiązek przynależności do krajowej sekcji.

Obowiązek taki byłby realizowany w ten sposób, że zakładowe organizacje związkowe mogłyby być zrzeszone albo bezpośrednio w krajowej sekcji, jeżeli na ich terenie nie działa regionalna organizacja branżowa zrzeszona w sekcji ogólnokrajowej, albo gdy ta ostatnia działa – organizacje zakładowe mogłyby być obowiązane do przynależności do takiej organizacji regionalnej.

Ażeby zmiana Statutu w tej mierze współgrała z odpowiednimi aktami wewnętrznymi Związku, należy wprowadzić odpowiednie zmiany do następujących uchwał:

- *Uchwały KK nr 17/08 ws. zasad rejestracji i wyrejestrowania oraz funkcjonowania branżowych jednostek organizacyjnych Związku;*
- *Uchwały nr 4 ws. zasad tworzenia i rejestracji branżowych jednostek organizacyjnych Związku.*

Ponadto wymagane by było również dostosowanie przez krajowe sekcje branżowe Regulaminów ich działania w sposób zapewniający spójność ze zmienionym Statutem.

Ponieważ proponowana zmiana przewiduje obowiązek dla podstawowych i niższych jednostek organizacyjnych Związku uczestnictwa (pośrednio lub bezpośrednio) w krajowej sekcji branżowej, tak też należy uregulować warunki, w których będzie dopuszczalne wystąpienie z krajowej sekcji branżowej (gdyż obecnie jest to zorganizowane również na zasadzie swobodnej woli). Tylko w taki sposób można będzie zapewnić efektywność zapisów dotyczących obowiązku przynależności. Proponuje się, ażeby warunki takie zostały określone w uchwale KZD. Uchwałą, która się wprost do tego zagadnienia odnosi jest uchwała KK nr 17/08 ws. zasad rejestracji i wyrejestrowania oraz funkcjonowania branżowych jednostek organizacyjnych Związku. Uchwałę tę należałoby stosownie zmienić.

Równocześnie wobec faktu, że w projekcie zmiany Statutu nie przewiduje się obliżu dla przynależności regionalnych organizacji branżowych, tak też należałoby uregulować sytuację, w której regionalna organizacja

branżowa występuje z sekcji krajowej. Wówczas uaktualniałby się dla podstawowych jednostek organizacyjnych obowiązek bezpośrednio zrzeszenia się w sekcji krajowej.

B. Sprawa Regionu „Nauka”

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” uważa za niezbędne wprowadzenie przedstawionych dalej zmian w Statucie NSZZ „Solidarność” (zaznaczonych pogrubioną czcionką).

Zmiana § 5 Statutu

1. Związek zrzesza pracowników **świadczących pracę**, a w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych zatrudnionych na podstawie członkostwa (wyboru, powołania, mianowania), jak również uczniów przyzakładowych szkół zawodowych świadczących pracę na rzecz zakładu pracy lub pobierających naukę zawodu, **studentów i doktorantów świadczących pracę**, osoby wykonujące pracę nakładczą, osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej, a także osoby czerpiące środki utrzymania z pracy wykonywanej na innej podstawie prawnej niż stosunek pracy. Członkami Związku mogą być także bezrobotni, emeryci i renciści oraz osoby odbywające zastępczą służbę wojskową. Utrata zatrudnienia, a także powołanie do odbycia zasadniczej służby wojskowej nie oznaczają utraty członkostwa.

I. *Uzasadnienie. Konieczność pozyskiwania członków związku od początku ich zaangażowania zawodowego jest oczywista. Osoby z wykształceniem wyższym, obchodząc się bez związku zawodowego w pierwszych, trudnych latach aktywności zawodowej, w większości takimi – nie odczuwającymi potrzeby bycia członkami związku zawodowego - już pozostają podczas dalszych lat pracy. Należy przynajmniej części z nich - świadczących pracę – już na etapie studiów, umożliwić przynależność do związku zawodowego.*

Zmiana § 22 Statutu.

2. Zasięg działania regionu obejmuje obszar spójny, którego granicę określają granice województw. **W przypadkach szczególnych może być powołany region branżowy o zasięgu krajowym.**

Zmiana uchwały nr 7 XIX KZD ws. zasad tworzenia i funkcjonowania regionów.

3. Zasięg działania regionu obejmuje obszar spójny, którego granicę określają granice województw **lub kraju.**

4. Organizacje zakładowe działające na terenie danego województwa nie mogą być zarejestrowane w innym regionie, niż region, którego obszar działania obejmuje dane województwo **lub obszar kraju.**

II. *Uzasadnienie. Utrzymanie znaczącej obecności Związku w szkolnictwie wyższym i nauce wymaga radykalnej zmiany organizacyjnej. Także dla Związku – jako całości - konieczne jest stopniowe przechodzenie do struktury branżowo – regionalnej.*

III. *Podane zmiany będą wymagały korekty także innych zapisów, które pozostawiamy do wykonania specjalistom od prawa związkowego.*

POSIEDZENIE RADY KSN

w dn. 21.04.2012 r. w Krakowie

PROGRAM RADY KSN NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

w dniu 21 kwietnia 2012 r. w Krakowie, Akademia Górniczo-Hutnicza, budynek A-2, sala 101

1. Otwarcie posiedzenia Rady KSN.
2. Wystąpienia Prorektora AGH prof. dr hab. Zbigniewa Kąkola.
3. Prezentacja głównych problemów w finansowaniu nauki, szczególnie badań podstawowych - prof. dr hab. Andrzej Jajszyk, dyrektor Narodowego Centrum Nauki.
4. Prezentacja przygotowywanych zasad ewaluacji jednostek naukowych – prof. dr hab. Andrzej Pach, członek Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych.
5. Przyjęcie budżetu KSN za 2011 r.
6. Projekt budżetu KSN za 2012 r. *(opcjonalne).
7. Usytuowanie KSN w NSZZ „Solidarność” – projekt rekomendacji dla WZD w Katowicach.
8. PUZP – ocena stanu negocjacji. Sprawa wystąpienia do Rady Sekretariatu Nauki i Oświaty o upoważnienie do prowadzenia sporu zbiorowego.
9. Ustawa o szkolnictwie wyższym – propozycja uzupełnienia projektu małej nowelizacji opracowanego przez KSN. Sprawa uczestnictwa przedstawicieli KSN w ministerialnej komisji d/s nowelizacji.
10. Sprawa WZD w Katowicach – inne rekomendacje uchwał programowych i powołanie zespołów programowych; sprawy organizacyjne.
11. Zmiany w organizacji Prezydium Rady KSN.
12. Uwagi do PUZP.
13. Sprawy lokalne.
14. Wolne wnioski.

Stanowisko Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie finansowania uczelni prywatnych ze środków publicznych

Kraków, 21 kwietnia 2012 r.

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” wyraża zdecydowaną dezaprobatę dla inicjatyw zmierzających do wspierania uczelni prywatnych ze środków publicznych. Niepokoi nas odwoływanie się do idei **partnerstwa publiczno-prywatnego w systemie szkolnictwa wyższego**.

Nie godzimy się z aspiracjami do pomocy publicznej właścicieli uczelni niepublicznych, które z założenia są przedsiębiorstwami nastawionymi na zysk i pobierającymi czesne od swoich studentów. **Uważamy, że - tu i teraz - nie ma alternatywy dla sektora publicznego**. Tylko uczelnie publiczne reprezentują poziom międzynarodowy i tylko one w przewidywalnej perspektywie czasowej mogą prowadzić działalność dydaktyczną i badawczą na poziomie światowym.

Obawiamy się, że próby opracowania **systemu finansowania i partnerstwa publiczno-prywatnego w szkolnictwie wyższym zakończą się zniszczeniem tego, co jeszcze w uczelniach publicznych funkcjonuje dobrze**.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność” - Edward Malec

<http://wpolityce.pl/artykuly/27219-rada-krajowej-sekcji-nauki-nszz-solidarnosc-przeciwno-dotowaniu-uczelni-prywatnych> .

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ

Kraków/Warszawa, dn. 29. 03. 2012

Stanowisko Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie podstawy programowej i ramowych planów nauczania kształcenia ogólnego w szkołach ponadgimnazjalnych

Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” wyraża stanowczy sprzeciw wobec zmian edukacyjnych wprowadzanych przez Ministerstwo Edukacji Narodowej od 1 września 2012 roku w zakresie podstawy programowej oraz ramowych planów nauczania kształcenia ogólnego w szkołach ponadgimnazjalnych.

Postulaty formułowane przez MEN odnośnie zadań liceów ogólnokształcących – *wyposażenie przyszłego absolwenta w wiedzę ogólną, stanowiącą podstawę wykształcenia średniego* – nie znajdują odbicia we wprowadzanych rozwiązaniach. Przeciwnie – ograniczają one możliwości integralnego rozwoju uczniów poprzez zbyt wczesną „specjalizację”, a w konsekwencji doprowadzą do obniżenia poziomu edukacji zarówno matematyczno-przyrodniczej, jak i humanistycznej.

MEN czyni to, począwszy od klasy drugiej, zwiększając liczbę godzin przeznaczonych do nauczania przedmiotów w zakresie rozszerzonym oraz zastępując nauczanie przedmiotów ogólnych na poziomie podstawowym zablokowanymi przedmiotami „historia i społeczeństwo” oraz „przyroda”. Treści programowe zablokowanych przedmiotów stanowią istotne ograniczenie treści zastąpionych przedmiotów na poziomie podstawowym oraz są przedmiotem krytyki specjalistów, począwszy od etapu konsultacji społecznych.

Wprowadzane przez MEN zmiany ograniczają zatem możliwości równoległego uczenia się przedmiotów humanistycznych i przyrodniczych, pozostawiając uczniom wybór pomiędzy przedmiotami matematyczno-przyrodniczymi w zakresie rozszerzonym z dodatkowym przedmiotem „historia i społeczeństwo” lub przedmiotami humanistycznymi w zakresie rozszerzonym z przedmiotem „przyroda”. W ten sposób w znaczącej mierze pozbawiają uczniów możliwości zdobycia wykształcenia ogólnego w liceum ogólnokształcącym. Takie podejście nie odpowiada również zaleceniom Parlamentu Europejskiego (2006) w sprawie rozwijania wszystkich kompetencji kluczowych w uczeniu się przez całe życie.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” zauważa ponadto, że w założonej koncepcji MEN, wykształcenie ogólne jest ograniczone do realizacji podstawy programowej gimnazjum i pierwszej klasy szkoły ponadgimnazjalnej. Dalsza nauka ma głównie służyć pogłębianiu nauki wybranych przedmiotów w zakresie rozszerzonym.

Argumentowanie wprowadzanych zmian edukacyjnych, szczególnie intensywnego nauczania przedmiotów w zakresie rozszerzonym, potrzebą lepszego przygotowania absolwentów szkół do nauki w uczelniach i szkołach wyższych jest wynikiem zawężonego rozumienia celów i efektów kształcenia na poziomie szkoły wyższej. Uczelnie oczekują wszechstronnie przygotowanych kandydatów, gotowych sprostać wymaganiom ukierunkowanych studiów, jednak z dobrą znajomością innych dyscyplin, nauczanych w liceum ogólnokształcącym, które stanowią wiedzę kontekstową, niezbędną do zdobywania wiedzy specjalistycznej oraz różnorodnych umiejętności i kompetencji.

Mamy sytuację zagrażającą dobrej jakości edukacji na poziomie ponadgimnazjalnym, co prowadzi do kontestowania wprowadzanych zmian edukacyjnych, że wymienimy protest głodowy działaczy opozycji z lat 80. w kościele św. Stanisława Kostki w Krakowie oraz uchwały znakomitych historyków Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Wrocławskiego i innych środowisk.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” zwraca się do Ministerstwa Edukacji Narodowej o zmianę założeń reformy programowej, tak aby zapewnić uczniom szkół ponadgimnazjalnych szanse wszechstronnego rozwoju i zapewnić im należyłą jakość edukacji, zarówno matematyczno-przyrodniczej, jak humanistycznej.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność” - Prof. dr hab. Edward Malec

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ

Kraków/Warszawa, dn. 29. 03. 2012

**Stanowisko Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie cenzurowania swobody wypowiedzi naukowej na Uniwersytecie Warszawskim
Do Senatorów Uniwersytetu Warszawskiego.**

My, członkowie Prezydium Rady KSN, dowiedzieliśmy się, że grupa osiemnastu pracowników z trzech wydziałów Uniwersytetu Warszawskiego (Chemii, Fizyki oraz Matematyki, Informatyki i Mechaniki) wysłała do redakcji kwartalnika „UW” krótki artykuł dotyczący inicjatywy profesorów różnych polskich uczelni, aby zbadać mechanikę katastrofy smoleńskiej rzetelnymi metodami fizyki. Władze Uniwersytetu Warszawskiego odmówiły publikacji tego artykułu pod pretekstem, że „nie wpisuje się on w tematykę pisma”, która jakoby ma dotyczyć „rozmaitych aspektów funkcjonowania Uniwersytetu i zmian w szkolnictwie wyższym”.

Krajowa Sekcja Nauki wyraża najwyższe zaniepokojenie tym zdarzeniem. Zgadzamy się z autorami wspomnianego wyżej artykułu, że jest to akt cenzury wewnątrzuniwersyteckiej. Ten groźny precedens jest śmiertelnym zagrożeniem samej idei uniwersytetu, jest także bardzo wielkim zagrożeniem dla całego społeczeństwa. Ten przypadek to tylko papierek lakmusowy wolności wypowiedzi w Uniwersytecie. Jeśli taki sposób postępowania przejdzie w UW jako norma działań właściwych, to bez żadnej wątpliwości pojawią się zagrożenia na znacznie poważniejszą skalę, być może taką, jaką znamy z przeszłości.

Z przykrością przychodzi nam wyrazić pogląd, że ten pożałowania godny akt cenzury nie jest izolowanym incydentem. Nowa ustawa o szkolnictwie wyższym zawiera punkt – artykuł 125 – który współgra z tendencją do ograniczania wolności badań naukowych widoczną w omawianych działaniach władz Uniwersytetu Warszawskiego. Obecne jego sformułowanie: „*Stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim może być rozwiązany również z innych przyczyn, po uzyskaniu opinii organu kolegialnego wskazanego w statucie uczelni*”, bardzo osłabia pozycję profesorów uniwersytetu i ich prawo do prowadzenia badań naukowych w sposób wolny, i nieskrępowany racjami innymi od racji czystego rozumu. Z prawdziwą przykrością musimy tu powiedzieć, że ten przepis – kontestowany podczas procedowania w Sejmie przez KSN oraz opozycję sejmową - nie wszedłby w życie, gdyby nie stanowisko KRASP-u i jego Przewodniczącej, prof. dr hab. Chałasińskiej-Macukow.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” wyraża stanowczy sprzeciw wobec tych przejawów cenzury na Uniwersytecie Warszawskim. Apelujemy do Senatu Uniwersytetu Warszawskiego słowami listu osiemnastu kolegów z UW o „*odrzućcenia cenzury w Uniwersytecie Warszawskim jako metody postępowania fundamentalnie niezgodnej z Misją UW*”. Wzywamy także o poparcie starań Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zmierzających o przywrócenie poprzedniej wersji artykułu 125 w ustawie o szkolnictwie wyższym.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność” - Prof. dr hab. Edward Malec

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ

Kraków/Warszawa, dn. 29.03.2012

**Pani dr hab. Daria Nałęcz
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego**

Szanowna Pani Minister,

Pani Minister Barbara Kudrycka wyraziła opinię w trakcie posiedzenia Sejmowej Podkomisji stałej ds. Nauki i Szkolnictwa Wyższego w dniu 28.03.2012 r., że pożądanym jest uczestnictwo związków zawodowych w Zespole do spraw zmian przepisów prawnych w zakresie szkolnictwa wyższego powołanego w MNiSW pod Pani kierownictwem.

Niniejszym zgłaszam wolę uczestnictwa Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w tej Komisji. Uprzejmie prosimy o bliższe informacje na temat zakresu prac Zespołu, trybu prac, przewidywanych uprawnień naszych przedstawicieli oraz harmonogramu spotkań.

Ze swojej strony wyrażamy szczególne zainteresowanie konieczną naszym zdaniem szybką nowelizacją ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym.

Z poważaniem

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność” – Edward Malec

PONADZAKŁADOWY UKŁAD ZBIOROWY PRACY

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ

L.p.39/W/12

Warszawa, dn. 14 maja 2012 r.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Barbara KUDRYCKA

ul. Hoża 20, 00-529 Warszawa

Dotyczy: podpisania przedłożonego projektu PUZP

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” uprzejmie informuje, że pismem z dnia 22 czerwca 2011 r. przedstawiła propozycję Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Uczelni Publicznych (dalej: PUZP).

Dotychczas odbyły się w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego dwa spotkania ze stroną związkową – w dniach 14 września 2011 r. i 19 marca 2012 r., na których przedstawiła Pani Minister wstępną negatywną opinię o przedłożonym projekcie zastrzegając, iż wystąpiła w tej sprawie o zajęcie stanowiska przez ministra właściwego do spraw pracy, jako organu rejestracyjnego dla PUZP. Niestety, do dnia dzisiejszego opinii tej nie poznaliśmy, a wkrótce minie rok od przedłożenia projektu PUZP przez stronę związkową.

W związku z powyższym, działając na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. Nr 55, poz. 236 z późn. Zm.), występujemy o uwzględnienie w całości naszych propozycji i podpisanie przez Panią Minister – w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego pismo – przedłożonego projektu PUZP. Z poważaniem

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki

NSZZ „Solidarność”

Edward Małec

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ

L.p.47/W/12

Warszawa, dn. 28 maja 2012 r.

Okręgowy Inspektor Pracy w Warszawie

ul. Lindleya 16, 00-973 Warszawa

Dotyczy: zawiadomienia o sporze zbiorowym

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” – działając z upoważnienia Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” – informuje, że pismem z dnia 22 czerwca 2011 r. zgłosiła Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego żądania, przedstawione jako załącznik do niniejszego zawiadomienia, które stanowią propozycję Ponadzakładowego Układu Zbiorowego pracy dla pracowników Uczelni Publicznych (dalej: PUZP).

Zgodnie z art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. Zm.), układ taki ze strony pracodawców zawiera minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, którym jest obecnie Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego (rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie *szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego*: z dnia 18 listopada 2011 r. – Dz. U. Nr 248, poz. 1483 i z dnia 16 listopada 2007 r. – Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

Po złożeniu przez stronę związkową projektu PUZP odbyły się w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego dwa spotkania ze stroną związkową – w dniach 14 września 2011 r. i 19 marca 2012 r., na których Minister Barbara Kudrycka przedstawiła wstępną negatywną opinię o przedłożonym projekcie zastrzegając, iż wystąpiła w tej sprawie o zajęcie stanowiska przez ministra właściwego do spraw pracy, jako organu rejestracyjnego dla PUZP. Niestety, do dnia dzisiejszego opinii tej nie poznaliśmy, a wkrótce minie rok od przedłożenia projektu PUZP przez stronę związkową.

Pismem ozn. L.p. 39/W/12 z dnia 14. maja 2012 r. (data doręczenia: 15. maja 2012 r.) strona związkowa wystąpiła do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z żądaniem uwzględnienia wysuniętych żądań poprzez zawarcie (podpisanie) Ponadzakładowego Układu Zbiorowego pracy w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma. Ponieważ w określonym terminie żądanie to nie zostało uwzględnione, zatem w świetle art.7 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o *rozwiązywaniu sporów zbiorowych* (Dz. U. Nr 55, poz. 236 z późn. zm.) zaistniał spór zbiorowy pomiędzy stroną związkową z Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, reprezentującą pracodawców.

Zgodnie z art.8 powołanej wyżej ustawy Minister – jako strona układu ze strony pracodawców – powinna zawiadomić o powstaniu sporu właściwego inspektora pracy, a ponieważ tego nie robi, Krajowa Sekcja Nauki czyni to niniejszym pismem.

Jednocześnie nadmieniamy, iż w świetle art. 4 ust. 2 powołanej ustawy, spór zbiorowy jest dopuszczalny, bowiem cywilni pracownicy uczelni publicznych nie są dotąd objęci żadnym układem zbiorowym pracy.

Z poważaniem

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki

NSZZ „Solidarność”

Edward Małec

OPINIE KSN

Poniżej zamieszczamy odpowiedź i prośbę zaopiniowania trzech Rozporządzeń Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zmieniającego rozporządzenie w sprawie:

- a) wzorcowych efektów kształcenia;
- b) warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku poziomie studiów;
- c) sposobu podziału i trybu dofinansowania podmiotowej dotacji na dofinansowanie zadań projakościowych z budżetu państwa.

(Red.)

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ

Warszawa, dn. 30 kwietnia 2012

Pani Prof. dr hab. Barbara Kudrycka
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Szanowna Pani Minister,

w odpowiedzi na prośbę dotyczącą zaopiniowania projektu:

„Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu podziału i trybu przekazywania podmiotowej dotacji na dofinansowanie zadań projakościowych z budżetu państwa.”

uprzejmie informuję, że mamy następujące uwagi do projektu rozporządzenia:

W odniesieniu do Załącznika 1:

Ad pkt. 5. – z postacią wzoru trudno dyskutować, ale w sytuacji, gdy posiada on tyle składników zastanawia nieco fakt, że nie rozróżnia się liczby studentów dla studiów stacjonarnych I i II stopnia (dot. Składnika „Si”). Można to interpretować, jako zrównanie szkół wyższych kształcących tylko na I stopniu ze szkołami wyższymi mającymi uprawnienia do kształcenia na II stopniu – co nie wydaje się być słuszne.

W odniesieniu do Załącznika 2:

Ad pkt. 9. – w komisji konkursowej przedstawiciele urzędu obsługującego ministra powinni mieć co najwyżej status obserwatorów, bez prawa głosu.

W odniesieniu do Uzasadnienia:

W załączniku nr 2 przewidziano zmianę w komisji konkursowej polegającą na umieszczeniu w niej w podstawowym składzie „osób posiadających specjalistyczną wiedzę...” co sugeruje brak takiej wiedzy u członków komisji konkursowej i stwarza wrażenie chęci stworzenia możliwości istotnego wpływania na wynik procesu konkursowego poprzez dodatkowo powoływane osoby.

Uzasadnienie wejścia w życie tej regulacji z mocą od 1 stycznia 2012 r. jest kolejnym przykładem coraz częściej praktykowanego ustanawiania prawa działającego wstecz z powołaniem się na ważny interes państwa. Niezależnie od przytoczonych przepisów – nie jest to dobra praktyka.

Z poważaniem

z up. Edwarda Malca
przewodniczącego
Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ Solidarność

Warszawa, dn. 30 kwietnia 2012

**Pani Prof. dr hab. Barbara Kudrycka
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego**

Szanowna Pani Minister,

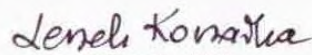
w odpowiedzi na prośbę dotyczącą zaopiniowania projektu:

„Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzorcowych efektów kształcenia.”

uprzejmie informuję, że mamy następujące uwagi do projektu rozporządzenia:

1. Zaproponowane efekty kształcenia dla kierunku *elektroradiologia* są nazbyt szczegółowe: w większości są one w postaci efektów kształcenia odniesionych do modułu/przedmiotu i jest ich za dużo. Potwierdzeniem zasadności tej uwagi może być następujący fakt: w projekcie rozporządzenia efekty w kategorii *wiedza* dla kierunku *analityka medyczna* dla jednolitych studiów magisterskich zawierają 47 efektów, natomiast dla kierunku *elektroradiologia* dla studiów I-go stopnia (czyli realizowanych w zdecydowanie krótszym czasie) zawierają aż 52 efekty.
2. Niewłaściwe jest przypisywanie kierunku *elektroradiologia* do obszaru nauk medycznych. Wprawdzie elektroradiolodzy pracują w zakładach medycznych, ale wiedza, która jest im niezbędna do wykonywania zawodu, jest z obszaru nauk ścisłych, głównie z dziedziny fizyki – zarówno wiedza niezbędna do zrozumienia zjawisk, na których opiera się działanie aparatury medycznej, jak i wiedza w zakresie stosowanych metod diagnostycznych. Elektroradiolodzy nie oceniają efektów swojej pracy pod względem medycznym, a jedynie pod względem technicznej poprawności wykonania badania.

Z poważaniem

z up. Edwarda Malca
przewodniczącego
Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ Solidarność

Warszawa, dn. 30 kwietnia 2012

**Pani Prof. dr hab. Barbara Kudrycka
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego**

Szanowna Pani Minister,

w odpowiedzi na prośbę dotyczącą zaopiniowania projektu:

„Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku kształcenia.”

Uprzejmie informuję, że do projektu rozporządzenia nie wnosimy zastrzeżeń.

Z poważaniem

z up. Edwarda Malca
przewodniczącego
Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ Solidarność

KONFERENCJA

NAUKA I UNIWERSYTET W POLSCE, ANNO DOMINI 2012

W dniu 11 kwietnia br. w Krakowie, w Uniwersytecie Jagiellońskim, Krajowa Sekcja Nauki i Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” UJ przy współdziałaniu z Radą Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP zorganizowały konferencję „Nauka i Uniwersytet w Polsce, Anno Domini 2012”. Przewidywano, że w obradach weźmie udział pani Barbara Kudrycka, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Jednak Pani Minister nie była obecna. Tytuł konferencji oznaczał, że materia obrad była bardzo obszerna. Zbyt krótki czas nie pozwolił na rozwinięcie wielu ważnych wątków. Przewodniczący obu organizacji związkowych podpisali Apel do Rządu, Sejmu i Senatu RP o ratowanie polskiej nauki i szkolnictwa wyższego. Red.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Jagiellońskiego

PROGRAM KONFERENCJI

NAUKA I UNIWERSYTET W POLSCE ANNO DOMINI 2012

Kraków, 11 kwietnia 2012 (9,00 – 16,00)

Miejsce obrad: Audytorium Maximum UJ, ul. Krupnicza 35.

Zaproszeni goście:

1. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego – prof. dr hab. Barbara Kudrycka;
2. Poseł na Sejm RP – prof. dr hab. Jerzy Żyżyński;
3. Poseł na Sejm RP – prof. UJ dr hab. Włodzimierz Bernacki;
4. Przewodnicząca KS PAN NSZZ „Solidarność” – prof. dr hab. Teresa Włodarczyk;
5. Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP – dr Janusz Rak.

Porządek obrad:

9,30 – otwarcie obrad: przewodniczący KZ NSZZ „S” UJ dr Jerzy Serwacki.

Prowadzenie: dr Tomasz Panz.

Czas wystąpień: 20 minut i 5 minut na pytania;

1. prof. dr hab. Karol Życzkowski: *Pozycja polskiej nauki na tle światowym.*
2. Dr Jerzy Dudek: *Instytuty Badawcze w latach 2008 – 2012.*
3. Prof. dr hab. Włodzimierz Bernacki: *Krajowe Ramy Kwalifikacji.*
4. Krzysztof Putyra (NZS).
5. Prof. dr hab. Jerzy Żyżyński: *Trendy w finansowaniu nauki i szkolnictwa wyższego w Polsce w ostatnich latach.*
Przerwa 10 min.
6. Prof. dr hab. Barbara Kudrycka, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego (czas wystąpienia – do 1 godz.).
Dyskusja panelowa (30 min. plus 10 min. pytania) z udziałem min. B. Kudryckiej, przewodniczącej KS PAN NSZZ „S” prof. dr hab. T. Włodarczyka, prezesa Rady Szkolnictwa wyższego i Nauki dr J. Raka, przewodniczącego KSN NSZZ „S” prof. dr hab. E. Malca.
Przerwa 10 min.
7. Podpisanie oświadczenia/apelu przez przewodniczących związków zawodowych działających na uczelniach i w nauce. Konferencja prasowa. (do 30 min.).

Zakończenie obrad: około godz. 15,00.

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221, 00-631 WARSZAWA
tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78
e-mail: ksn@interia.pl <http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

ZWIĄZEK NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO Rok założenia 1905 RADA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I NAUKI

ul. Juliana Smulikowskiego 6/8, pok. 303, 00-389 Warszawa
tel. 22 318 92 98, fax 22 318 92 96, e-mail: rszwin@znp.edu.pl

Kraków, 11.04.2012 r.

Apel Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” oraz Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP do Rządu, Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o ratowanie polskiej nauki i szkolnictwa wyższego

My, niżej podpisani przewodniczący związków zawodowych, krytycznie oceniamy zaniedbania Państwa Polskiego w dziedzinie nauki i szkolnictwa wyższego. Wbrew deklarowanym intencjom reprezentantów Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, jesteśmy świadkami pogłębiającej się zapaści cywilizacyjnej i narastania dystansu do czołówki europejskiej i światowej.

Okres transformacji ustrojowej i przeobrażeń gospodarczych po roku 1989 zmienił znacząco oblicze naszego kraju. Nauka i szkolnictwo wyższe, te najbardziej prorozwojowe we współczesnym świecie dziedziny

życia społeczno-gospodarczego, nie były jednak beneficjentami tych zmian. W ostatnim dwudziestolecu nastąpił spadek wydatków na szkolnictwo wyższe i naukę, licząc w proporcji do PKB. Nie dziwi zatem równoczesny spadek aktywności naukowej, badawczej oraz innowacyjnej, a także wyniszczenie instytutów badawczych czy instytutów Polskiej Akademii Nauk. Paradoksalnie, towarzyszył temu wielokrotny wzrost liczby studentów.

Przypominamy, że Polska jako państwo członkowskie Unii Europejskiej jest zobowiązana do realizacji europejskich programów i strategii w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki, których celem jest m. in. poprawa jakości nauczania, zwiększenie mobilności naukowców i studentów, umiędzynarodowienie badań naukowych i procesu kształcenia, wzrost innowacyjności gospodarki, a także powiązanie szkolnictwa wyższego ze sferą badań. Polska na tle innych krajów Wspólnoty wypada źle, a jedną z głównych przyczyn słabej pozycji w budowaniu innowacyjnej gospodarki i realizacji Strategii Europa 2020 jest wieloletnie niedoinwestowanie nauki i szkolnictwa wyższego. Zmianom systemowym o charakterze głównie organizacyjnym nie towarzyszy stosowne zwiększenie nakładów finansowych ze środków publicznych. Rząd Premiera Tuska formułując w 2008 roku założenia reformy nauki i szkolnictwa wyższego, za niezbędny warunek powodzenia tej reformy uznał coroczny wzrost finansowania nauki i szkolnictwa wyższego z budżetu państwa o 0,158% PKB (bez środków z funduszy strukturalnych UE) do 2013 r. Tymczasem w ciągu ostatnich czterech lat łączne budżetowe wydatki na naukę i szkolnictwo wyższe - w proporcji do produktu krajowego brutto - znacząco spadły. Procentowy łączny udział tzw. części budżetowych 803 (szkolnictwo wyższe) i 730 (nauka) bez środków europejskich w planowanym budżecie na rok 2012 jest prawie o 10% niższy od odnotowanego w roku 2008. W proporcji do PKB mamy odpowiednio 1,16 w roku 2008 i 1,06 w roku 2012. Z kolei w dziale 38 odnotowujemy spadek z 0,68% do 0,61%, a w dziale 803 z 0,84% do 0,75% - bez uwzględnienia środków europejskich. Po ich uwzględnieniu mamy również spadek, odpowiednio do 0,65% (dział 38) i 0,8% (803). Finansowanie nauki wykazuje od wielu lat cechy stagnacji na poziomie grubo poniżej 1 proc. PKB, podczas gdy wiele krajów Unii Europejskiej od lat wydaje na ten cel co najmniej 2% PKB. Obniżających się nakładów na naukę i szkolnictwo wyższe nie można przy tym tłumaczyć kryzysem gospodarczym, ponieważ inwestowanie w te dziedziny jest istotne dla umacniania potencjału długookresowego wzrostu oraz daje możliwość elastycznego reagowania na zmiany technologiczne i demograficzne mające wpływ na rynek pracy. W większości krajów OECD wydatki publiczne na naukę i edukację, w tym na szkolnictwo wyższe, stanowią znaczącą pozycję w budżetach i są społecznym priorytetem.

Realnie i nominalnie spadły również nakłady na stypendia studenckie i doktoranckie oraz na pomoc socjalną. Obniżenie ich z 1,74 mld (2006) do 1,64 mld (plan na 2012), oznacza spadek kilkunastoprocentowy.

Jednym ze źródeł finansowania nauki przez państwo jest tzw. dotacja statutowa na działalność statutową, badania własne (od 2011 r. zlikwidowane) i inwestycje. Nominalne planowane wydatki na rok 2008 i na rok 2012 wynoszą odpowiednio 2,3 mld i 2,44 mld, co oznacza kilkuprocentowy realny spadek, przy kilkunastoprocentowej inflacji. Konsekwencje są szczególnie dotkliwe dla instytutów PAN, dla których dotacja statutowa jest podstawowym źródłem finansowania bazy lokalowej, kadry, bibliotek i badań naukowych. Ustawa o finansowaniu nauki rozkłada na 10 lat proces obniżania tych środków finansowych. Tymczasem już w roku 2011 tzw. współczynnik przeniesienia obniżony został do poziomu 0,9, a w roku 2012 wynosi 0,8 stosownych kwot z roku 2011. Zatem w ciągu 2 lat dotacja statutowa instytutów PAN spadła o prawie 30%.

Nastąpiło także wyraźne załamanie płac w szkolnictwie wyższym, a w jeszcze większym stopniu w instytutach PAN. Posłużymy się danymi dotyczącymi najliczniejszej grupy nauczycieli akademickich. W 2005 roku płace adiunktów stanowiły ok. 1,8 średniej płacy w gospodarce narodowej, a na początku 2012 roku znajdują się one na poziomie nieco powyżej średniej.

Obserwowane w ostatnich latach załamanie innowacyjności w przemyśle oznacza, że środki finansowe są albo za szczupłe albo przyznawane są w sposób nieefektywny.

Polskie uczelnie i nauka na tle międzynarodowym.

Ogólnie wiadomo, że jedynie nieliczna grupa polskich uczelni wyższych mieści się wśród najlepszych uczelni świata. W klasyfikacji madryckiego Webometrics znajdujemy w pierwszej pięćsetce dwie uczelnie krakowskie (UJ i AGH), dwie warszawskie (UW i PW) i jedną poznańską (UAM), w takiej właśnie kolejności. Zupełnie inaczej przedstawia się pozycja Polski wśród 500 najsłabszych uczelni. W roku 2012 Webometrics klasyfikuje 20365 jednostek. Jedną z polskich uczelni niepublicznych zajmuje miejsce 20309, a w ostatniej setce jest ich siedem. Jeden uniwersytecki wydział - Wydział Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego (miejsce 1900) - wypada w tej klasyfikacji lepiej od wszystkich polskich uczelni niepublicznych. Z kolei w rankingu SCImago Research Group, obejmującym ponad 2800 jednostek naukowych z całego świata, instytuty PAN rozpatrywane łącznie, zajęły 72 miejsce. Międzynarodowe klasyfikacje ujmują różne aspekty, w tym głównie aktywność naukową, ale istnieje korelacja aktywności naukowej i poziomu kształcenia. Niemożliwe jest, naszym zdaniem, kształcenie na poziomie wyższym w uczelni, w której nie są prowadzone badania naukowe. Tymczasem wielką słabością sektora niepublicznego jest brak kadry, skłonnej się z nim bliżej związać. W roku 2010 w 328 uczelniach niepublicznych pracowało w tzw. podstawowym miejscu pracy zaledwie 503 nauczycieli akademickich. Ten stan rzeczy pewnie można zmienić, ale wymaga to wielkich nakładów finansowych i wielu lat oczekiwania na efekty. Uważamy, że - tu i teraz - nie ma alternatywy dla sektora publicznego. Tylko uczelnie publiczne reprezentują

poziom międzynarodowy i tylko one w przewidywalnej perspektywie czasowej mogą prowadzić działalność dydaktyczną i badawczą na poziomie międzynarodowym. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego powinno pogodzić się z realiami i wydawać publiczne pieniądze w najbardziej efektywny sposób w sektorze wyższych szkół publicznych. Pora pozbyć się liberalnych złudzeń i ideologicznych obciążeń.

Konieczne zwiększenie finansowania szkolnictwa wyższego i nauki z budżetu państwa.

Postulujemy znaczące zwiększenie poziomu finansowania szkolnictwa wyższego, odpowiednio do realizowanych zadań edukacyjnych, w relacji do wielkości Produktu Krajowego Brutto. Jest to naszym zdaniem niezbędny warunek prawidłowej realizacji wdrażanej obecnie reformy szkolnictwa wyższego.

Konieczny jest wzrost nakładów na naukę ze środków publicznych i wprowadzenie różnorodnych mechanizmów systemowych (ulgi podatkowe, fundusze inwestycyjne) stymulujących finansowanie pozabudżetowe (przez zakłady przemysłowe, firmy itp.) i umożliwiających osiągnięcie w obszarze badań i rozwoju nakładów poziomu przyjętego w Strategii Europa 2020, tj. blisko 2% PKB.

Uważamy, że do roku 2020 nierealistyczny jest - z powodów natury systemowej – znaczniejszy wzrost nakładów sektora prywatnego na badania naukowe i innowacyjne. Stąd szczególnie rola państwa, którego udział w tym okresie powinien zdecydowanie przekraczać wkład przedsiębiorców.

Nie sprzeciwiamy się rozdzielaniu znacznej (lub nawet dominującej) części środków finansowych na określone projekty naukowe według zasad konkursowych. Od czasów Nielsa Bohra jest to zaakceptowany sposób finansowania nauki. Ich wysokość powinna jednak ulec zwielokrotnieniu, by pozwolić na utrzymywanie zespołów badawczych wyłącznie z grantów.

Konieczne jest jednak - oprócz środków przydzielanych w postępowaniu konkursowym - utrzymanie wydzielonych funduszy na badania statutowe. System oparty wyłącznie na grantach nie zapewnia ciągłości finansowania badań naukowych, a tym samym ich stabilności. Ograniczanie finansowania działalności statutowej, którego jesteśmy świadkami, jest szczególnie dotkliwe dla instytutów Polskiej Akademii Nauk. Zagroza im likwidacja lub zapaść – przerywanie realizacji rozpoczętych badań podstawowych i zamykanie tematów badawczych, niemożność uczestniczenia w konkursach na granty międzynarodowe i groźba likwidacji studiów doktoranckich. Tym samym zostaną zmarnowane wieloletnie nakłady i nastąpi nieodwracalna utrata dobrze wykształconej i doświadczonej kadry.

Stanowczo przeciwstawiamy się przenoszeniu idei konkursów do finansowania działalności dydaktycznej. Doświadczenia z konkursami na kierunki zamawiane są zniechęcające. Procedura jest kosztowna, metoda zwiększenia popularności kierunków (radikalne podwyższenie stypendiów dla części studentów) jest na granicy ryzyka moralnego, a przy tym nie zapewnia stabilności rekrutacji. Rozstrzygnięcia konkursowe często bywały zaskakujące i kontrowersyjne. Prostszy rozwiązaniem byłaby np. stosowna wieloletnia modyfikacja algorytmów, według których liczona jest dotacja dydaktyczna dla wszystkich uczelni prowadzących kierunki deficytowe.

Pracownicy akademicki i naukowcy to partnerzy. Niezbędna nowelizacja ustawy o szkolnictwie wyższym.

Żądamy traktowania pracowników akademickich jak partnerów. Patologie płacowe i wieloletowość to wynik braku jawności dochodów. Właściwą drogą rozwiązania płacowych problemów pracowniczych jest, naszym zdaniem, wspólna praca strony związkowej i rządowej nad przedstawionym przez KSN NSZZ „Solidarność” i Radę Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP Ponadzakładowym Układem Zbiorowym Pracy dla pracowników uczelni publicznych.

W szczególności rekomendujemy powrót do przyjętej w 2001 roku koncepcji ładu płacowego w szkolnictwie wyższym poprzez wprowadzenie zapisów ustawowych gwarantujących w uczelniach publicznych poziom średnich płac w grupach profesorów, adiunktów, asystentów i pracowników niebędących nauczycielami akademickimi w relacji odpowiednio 3:2:1:1 w stosunku do średniej krajowej w gospodarce narodowej. Żądamy w latach 2012-2015 realizacji programu wzrostu wynagrodzeń pracowników publicznych szkół wyższych do powyżej określonego poziomu.

Postulujemy także wprowadzenie systemu wynagrodzeń według zasad i wskaźników przyjętych w szkolnictwie wyższym dla pracowników instytutów badawczych PAN. Art. 104 ustawy o PAN znosi dotychczas ustalany przez ministra taryfikator, ustanawiający dolne granice płacowych widełek. W ten sposób otwarto drogę do dalszego obniżania i tak już niskich wynagrodzeń w instytutach badawczych PAN. W konsekwencji zniszczenie zagraża co najmniej połowie instytutów i zespołów badawczych, często stanowiących naukowe zaplecze innowacyjnej gospodarki.

Konieczne jest, naszym zdaniem, ograniczanie lub wręcz likwidacja wieloletowości nauczycieli akademickich z jednoczesnym znaczącym podwyższeniem wynagrodzeń w podstawowym miejscu pracy. Postulujemy przyjęcie zasady finansowania ze środków publicznych - z tzw. dotacji dydaktycznej podstawowej - wyłącznie nauczycieli akademickich zatrudnionych w podstawowym miejscu pracy. **Usunięcie patologii płacowych i wieloletowości to konieczność.**

Niezbędna jest znaczna korekta obecnej ustawy o szkolnictwie wyższym w celu zniesienia różnego rodzaju biurokratycznych więzów. Szczególne emocje budzi teraz Sprawa Krajowych Ram Kwalifikacji, ale środowisko

akademickie ma kłopot nie tylko z KRK. Konieczne jest skrócenie formalnej drogi awansu zawodowego nauczycieli akademickich poprzez traktowanie stopnia naukowego doktora, zgodnie z rekomendacjami Europejskiej Karty Naukowca, jako podstawowego w karierze naukowej. Wymagać to będzie, po pierwsze, konsekwentnego trzymania się zasady, że zatrudnienie na uczelni następuje wyłącznie w wyniku konkursu, a po drugie, znacznego zwiększenia wynagrodzeń nauczycieli akademickich, aby przyciągać do udziału w konkursach licznych i dobrze przygotowanych kandydatów. Proces ten powinien być skojarzony ze zniesieniem przymusu habilitacyjnego.

Uważamy za pożądane przywrócenie zapisów ustawowych umożliwiających awans naukowy nauczyciela akademickiego i zmianę stanowiska w tej samej uczelni bez konieczności przeprowadzenia postępowania konkursowego. Konkurs byłby wymagany jedynie przy pierwszym zatrudnieniu (w przypadku zatrudnienia w formule odpowiadającej amerykańskiemu *tenure-track*) lub przy pierwszym zatrudnieniu i następującemu później pierwszemu mianowaniu w danej uczelni.

Zapewnienie nauczycielom akademickim - zatrudnionym według powyższej formuły - warunków stabilizacji zawodowej i ekonomicznej, umożliwiającej ciągle podwyższanie kwalifikacji poprzez przywrócenie zapisów ustawowych, gwarantujących zatrudnienie na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu w podstawowym miejscu pracy.

Postulujemy wydłużenie – z dwóch do czterech lat - ustawowego okresu oceny nauczycieli akademickich przy jednoczesnym przejrzystym i konkretnym uregulowaniu ustalonych wcześniej (przed okresem oceny) zasad dokonywania tych ocen. Związki zawodowe powinny mieć ustawowe prawo monitorowania, analizy i oceny jakości procesu oceny nauczycieli akademickich.

Uważamy, że nie stać nas dłużej na oszczędzanie na nauce i edukacji. Okres 20 lat niepodległości Polski międzywojennej przyniósł wymierne korzyści w postaci rozwoju polskiej nauki na poziomie światowym. Nie możemy tego powiedzieć o niepodległej Polsce po 1989 roku. Jest najwyższy czas na refleksję, że idziemy niewłaściwą drogą. Szkolnictwo wyższe i nauka powinny być traktowane - ponad politycznymi podziałami - nie jako obciążenie budżetu, ale jako atut rozwojowy, wymagający wsparcia i ochrony ze strony instytucji państwa polskiego. Badania naukowe i edukacja są najlepszą i najbardziej opłacalną inwestycją w przyszłość narodu, w materialny, kulturowy i cywilizacyjny rozwój Polski.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność” Edward Malec
Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP Janusz Rak

Dr Jerzy Dudek - przewodniczący KSN Instytutów Badawczych NSZZ „S”

INSTYTUTY BADAWCZE W LATACH 2008 - 2012

INFORMACJE OGÓLNE

W Polsce funkcjonują trzy sektory badawcze: Szkoły wyższe, Polska Akademia – Instytuty, Instytuty badawcze.

Instytuty badawcze stanowią duży potencjał laboratoryjny i badawczy. Praca jest ważnym elementem naszych działań. Zatrudniamy pracowników naukowych, badawczo-technicznych, technicznych i inżynierijno-technicznych, którzy wdrażają wyniki badań. Przypomnijmy, że około 20 instytutów badawczych powstało w okresie dwudziestolecia międzywojennego.

Instytuty badawcze powstałe w XX-leciu międzywojennym, np.:

1. Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego - Państwowy Zakład Higieny (1918 r.).
2. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej (1919 r.).
3. Państwowy Instytut Geologiczny (1919 r.).
4. Morski Instytut Rybacki w Gdyni (1921 r.).
5. Instytut Chemii Przemysłowej (1922 r.).
6. Instytut Lotnictwa (1926 r.).
7. Instytut Tele-i Radiotechniczny (1929 r.).
8. Instytut Badawczy Leśnictwa (1930 r.).
9. Wojskowy Instytut Techniki Panczernej i Samochodowej (1934 r.).
10. Instytut Nawozów Sztucznych (1935 r.).

Instytuty powołane po II wojnie Światowej, np.:

11. Instytut Nafty i Gazu (1944 r.).
12. Główny Instytut Górnictwa (1945 r.).
13. Instytut Geodezji i Kartografii (1945 r.).
14. Państwowy Instytut Weterynaryjny (1945 r.).
15. Instytut Elektrotechniki (1946 r.).
16. Instytut Metalurgii Żelaza (1946 r.).
17. Instytut Gruźlicy i Chorób Płuc (1948 r.).
18. Instytutu Techniki Budowlanej (1949 r.).

19. Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa PIB (1950 r.).

W latach 60. i 70. XX wieku tworzono: branżowe centralne ośrodki badawczo-rozwojowe, centralne laboratoria, ośrodki badawczo-rozwojowe.

Działało w tym okresie 300 jednostek badawczo-rozwojowych

INSTYTUTY BADAWCZE - w latach 2008 - 2012		
Rok	Liczba instytutów	Liczba pracowników
1990	260	70602
2007	171	24162
2012	118	27673, w tym 12000 pracowników naukowych

Obecnie działa 118 instytutów badawczych, w tym:

- 71 instytutów technicznych,
- 23 instytuty medyczne,
- 15 instytutów przyrodniczych,
- 9 instytutów ekonomiczno-humanistycznych.

14 instytutów badawczych ma status Państwowego Instytutu Badawczego.

Działalność Instytutów to **ważne źródło nowych technologii wdrażanych w polskim przemyśle**. Niektóre instytuty pełnią wyjątkowo ważne **funkcje służb publicznych**, np. Państwowy Instytut Weterynaryjny PIB, Państwowy Instytut Geologiczny - PIB, Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej - PIB. Inne - jak Instytut Pomnik - Centrum Zdrowia Dziecka, Instytut im. M. Skłodowskiej-Curie, Instytut Hematologii i Transfuzjologii, Patologii Słuchu – biorą czynny udział w systemie ochrony zdrowia.

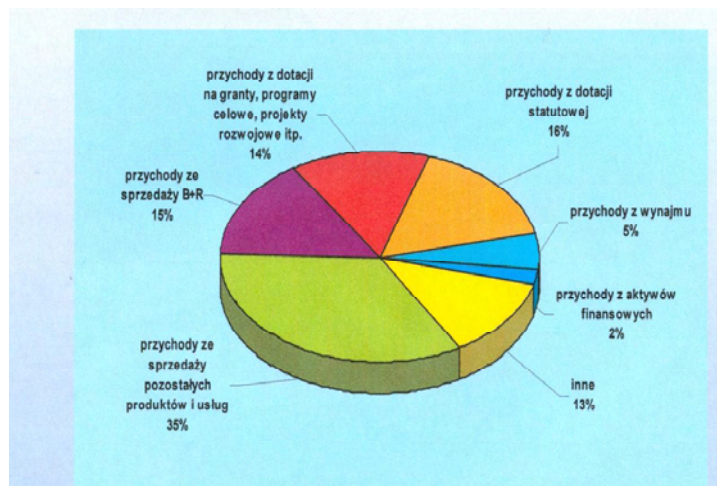
Instytuty badawcze nadzorowane są przez poszczególne resorty.

Grupa instytutów nadzorowanych Rolnictwa i Rozwoju Wsi prowadzi badania związane z żywnością i jej bezpieczeństwem; Należą do nich, m.in. Instytut Aklimatyzacji Roślin - PIB, Instytut Ochrony Roślin - PIB, Instytut Zootechniki PIB. W rozwoju gospodarki uczestniczy grupa nadzorowanych instytutów przez Ministra.

Przychody Instytutów Badawczych (JBR). Liczba pracowników.

- W 2008 roku przychody instytutów badawczych ogółem wyniosły ok. 5 miliardów zł.
- Udział dotacji statutowej wynosił 12,4%.

STRUKTURA PRZYCHODÓW W ROKU 2009 RESORT GOSPODARKI

RADA GŁÓWNA

Instytuty badawcze są reprezentowane przez **Radę Główną Instytutów Badawczych**, która składa się z 31 przedstawicieli wybieranych, co trzy lata, w demokratycznych wyborach. Przewodniczącym RGIB jest **prof. Leszek Rafalski**, dyrektor Instytutu Dróg i Mostów.

Instytuty badawcze prowadzą badania naukowe, przede wszystkim stosowane, ale również podstawowe, na rzecz innowacyjności polskiej gospodarki, ochrony zdrowia, rolnictwa, obronności, ochrony środowiska, infrastruktury, bezpieczeństwa. Wyniki prac instytutów badawczych są wdrażane do praktyki, a w ostatnich latach instytuty uzyskały wiele nagród za innowacyjne rozwiązania.

Podstawową rolą instytutów badawczych jest prowadzenie takiej działalności, która kończy się wdrożeniami. Faktem jest, że udział tych jednostek w nowych rozwiązaniach jest dominujący, jest to ok. 80% wszystkich rozwiązań stosowanych w kraju.

Udział w targach międzynarodowych w Polsce

- III Międzynarodowa Wystawa Wynalazków i Innowacji IWIS 2009 Warszawa.
- Międzynarodowe Targi Rolno-Przemysłowe AGRO-TECH 2009.

- II Międzynarodowe Targi Przemysłu Chemicznego EXPOCHEM 2009 w Katowicach.
- Międzynarodowe Targi Poznańskie.
- XVI Giełda Polskich Wynalazków.
- VIII Edycja Międzynarodowego Konkursu EKO-2009 Częstochowa.
- XV Międzynarodowe Targi dla Odlewnictwa METAL.
- VI Międzynarodowe Targi Technologii i Urządzeń dla Spawalnictwa Kielce.
- Targi AUTOMATICON.

Targi międzynarodowe za granicą

- Światowe Targi Wynalazczości, Badań Naukowych i Nowych Techniki Brussels Innova (Brussels Eureka) 2009.
- 37 Międzynarodowa Wystawa Wynalazków, Techniki i Nowych Produktów w Genewie.
- Międzynarodowa Wystawa Wynalazczości Women Inventor2009 Seul.
- 61. Międzynarodowa Wystawa „Pomysły - Innowacje - Nowe Produkty IENA 2009” Norymberga.
- 107. Międzynarodowy Salon Wynalazczości „CONCOURS LEPINE” 2009 Paryż.
- Międzynarodowa Wystawa Wynalazków, Badań Naukowych i Nowych Technologii INVENTIKA 2009 Bukareszt.
- Międzynarodowa Wystawa „International Invention's Days” Bangkok.
- IX Moskiewski Międzynarodowy Salon Innowacji.
- Genius Europe Międzynarodowe Targi Budapeszt.
- Międzynarodowe Targi Nowych Pomysłów, Produktów i Technologii ARCA Zagrzeb.
- Międzynarodowa Wystawa Invention Show & Technomart INST 2009 Taipei.
- V Międzynarodowa Wynalazków i Nowych Technologii Sewastopol.
- HI-TECH 2009 Sankt Petersburg.

WYRÓŻNIENIA I NAGRODY

- 174 medale otrzymane na międzynarodowych targach - 92 złote, 46 srebrnych i 36 brązowych.
- Najaktywniejsze instytuty (JBR-y): Instytut Nafty i Gazu w Krakowie; Instytut Włókiennictwa w Łodzi; Instytut Elektrotechniki w Warszawie.
- dyplomy MNiSW za promocję polskich wynalazków za granicą.
- nagrody i wyróżnienia w konkursach.
- nagrody i odznaczenia dla naukowców.
- nagrody specjalne Ministra Gospodarki RP i innych ministrów.

PATENTY

- Zgłoszono 120 wynalazków.
- Uzyskano 186 patentów i wzorów użytkowych.
- Najaktywniejsze JBR-y: Instytut Nawozów Sztucznych; Instytut Technologii Elektronowej; Instytut Nafty i Gazu; Instytut Tele- i Radiotechniczny.

INSTYTUTY BADAWCZE PO REFORMIE

1 października 2010 weszły w życie przepisy reformujące system nauki, obejmujące pięć ustaw, w tym:

- ustawę o **instytutach badawczych** (Dz. U. Nr 96, poz. 618):
- jednostki badawczo-rozwojowe działające na podstawie dotychczasowej ustawy **stały się instytutami badawczymi**,
- podobnie jak poprzednio, **instytutem badawczym** w rozumieniu nowej ustawy **jest państwowa jednostka organizacyjna, wyodrębniona pod względem prawnym, organizacyjnym i ekonomiczno-finansowym, posiadająca osobowość prawną**,
- w związku z tym, **nie jest to zmiana formy prawnej wymagająca zamykania i otwierania ksiąg rachunkowych** na 1 października 2010 r.

Nowa ustawa o instytutach badawczych.

Celem nowej ustawy jest:

- uporządkowanie zakresu działalności instytutów,
- zasada działania „non profit”,
- umożliwienie przeznaczenia części zysku na badania własne,
- określenie wymagań dot. funkcji dyrektora.

Nowa ustawa o instytutach badawczych

Uporządkowany został zakres działalności, poprzez sformułowanie katalogu, czym instytut powinien się zajmować w działalności podstawowej, a także doprecyzowanie, iż może prowadzić działalność gospodarczą. Dodajmy, że ta część działalności jest opodatkowana tak, jak każdej spółki.

Druga bardzo ważna sprawa to możliwość pozostawiania zysku w instytucie. Nie mniej niż 8 proc. zysku musi być przeznaczony na fundusz rezerwowy, ale pozostała część może być przeznaczona na fundusz nagród, na fundusz stypendialny.

Najpilniejsze zadania dla instytutów badawczych wynikające z nowych ustaw:

W terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustaw, jednostki naukowe posiadające kategorię 1 lub 2, zgłoszą kandydatów do pierwszego składu Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych (art. 38 ust. 1, ustawy wprowadzającej). Wymogi dotyczące kandydatów i członków Komitetu określa art.36 i 37 ustawy o zasadach finansowania nauki. **W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy** instytuty badawcze dostosują swoje statuty i regulaminy organizacyjne do postanowień tej ustawy. **W ciągu 12 miesięcy** od dnia wejścia w życie ustawy instytuty badawcze dostosują strukturę podległości służbowej pracowników do postanowień art. 39 ust. 2 ustawy o instytutach badawczych. **W ciągu 12 miesięcy** od dnia wejścia w życie ustawy instytuty badawcze dostosują zasady wynagradzania pracowników w układzie zbiorowym pracy lub w zakładowym regulaminie wynagradzania. **Rada naukowa** jednostki badawczo-rozwojowej zaliczonej do **kategorii 1**, która stała się instytutem badawczym, działa w dotychczasowym składzie, jednak **nie dłużej niż 9 miesięcy** od dnia wejścia w życie ustawy. **Rada naukowa** jednostki badawczo-rozwojowej do **kategorii 2, 3 lub 4**, która stała się instytutem badawczym, działa w dotychczasowym składzie, jednak **nie dłużej niż 24 miesiące** od dnia wejścia w życie ustawy. **Tryb wyborów rady naukowej** reguluje regulamin wyborów **ustanowiony przez dyrektora** instytutu po zasięgnięciu opinii rady naukowej.

KATEGORYZACJA

Do czasu przyznania jednostkom naukowym kategorii na podstawie nowej ustawy o zasadach finansowania nauki, jednostki naukowe posiadające kategorię przyznaną na podstawie dotychczasowych przepisów otrzymują następujące kategorie:

- 1) A - jednostki naukowe posiadające kategorię 1;
- 2) B - jednostki naukowe posiadające kategorię 2 lub 3;
- 3) C - jednostki naukowe posiadające kategorię 4 lub 5.

W myśl art. 36 ustawy o instytutach badawczych minister nadzorujący będzie przeprowadzał audyt wszystkich nadzorowanych nie rzadziej niż raz na 3 lata. Pierwszemu audytowi, **w terminie 18 miesięcy** od dnia wejścia w życie ustawy, poddane zostaną jednostki, które miały **kategorię 2, 3 lub 4**. Sprawozdanie z audytu instytutu ogłoszone będzie na stronie podmiotowej ministra nadzorującego w Biuletynie Informacji Publicznej. Wszystkie instytuty badawcze zostaną ocenione przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych **w terminie nie dłuższym niż 24 miesiące** od dnia wejścia w życie ustawy. Na podstawie tej oceny przyznana zostanie kategoria A+, A, B lub C (art. 32, ust.3 ustawy wprowadzającej).

Jednostka naukowa, której została przyznana kategoria C, otrzyma dotację na utrzymanie potencjału badawczego na okres 6 miesięcy od dnia przyznania kategorii, w tym na finansowanie kosztów restrukturyzacji. Jednostka naukowa, która otrzymała kategorię C, może złożyć wniosek o ponowną ocenę **nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy** od dnia przyznania kategorii C.

FINANSOWANIE DZIAŁALNOŚCI STATUTOWEJ

- sukcesywne zmniejszanie środków budżetowych przeznaczonych na działalność statutową i przesuwanie ich do systemów grantowych.
- wydatki na działalność statutową, badania własne i inwestycyjne spadły realnie o ok. 5%. Nominalne planowane wydatki na rok 2008 i na rok 2012 wynoszą odpowiednio 2,3 mld zł i 2,44 mld zł, przy kilkunastoprocentowej inflacji.

INSTYTUT NAFTY I GAZU

Umowy na wykonanie prac badawczych i usługowych 320. Realizowano 24 projekty badawcze: własne, rozwojowe, celowe, zagraniczne. Na 20 wystawach uzyskano łącznie 91 nagród, wyróżnień i dyplomów, w tym:

- Złoty Medal: 25
- Srebrny Medal: 18
- Brązowy Medal: 17
- Nagrody Specjalne: 7
- Medal M. Curie-Skłodowskiej: 24
- MTE, Kuala Lumpur (Malezja), INTERNATIONAL EXHIBITION OF INVENTIONS OF GENEVA (Genewa, Szwajcaria), ARCHIMEDES (Moskwa, Rosja), PRO-INVENT(Cluj, Rumunia), KIWIE (Seul, Korea), ARCA (Slatina, Chorwacja), ITEX 2011 (Kuala Lumpur, Malezja), EUROINVENT (Iasi, Rumunia), INVENTICA (Iasi, Rumunia), INST (Tajwan), NOWY CZAS (Sewastopol, Ukraina), iENA (Norymberga, Niemcy), BRUSSELS EUREKA CONTEST Belgia), SUF 125 (Szwecja),
- Liczba zgłoszeń patentowych dokonanych w Urzędzie Patentowym RP 6.
- Liczba udzielonych patentów na rzecz Instytutu Nafty i Gazu 8.

PODSUMOWANIE

- Zespoły ekspertów, od których zależy przyznawanie środków finansowych jednostkom naukowym, powinny być reprezentatywne dla wszystkich środowisk naukowych tak, aby miały w nich swoich reprezentantów zarówno instytuty badawcze, jak i placówki Polskiej Akademii Nauk (PAN) czy uczelnie.
- Wnioski na projekty składane przez instytuty badawcze nie zawsze były oceniane obiektywnie.
- Ważne jest także, aby w zespołach, które zajmują się opiniowaniem badań stosowanych, byli też praktycy, a nie tylko teoretycy.
- Osoby, które będą decydować o przyznaniu środków na badania, powinny posiadać wiedzę ekspercką na temat gospodarki.
- Z ustawy o zasadach finansowania nauki zniknęły projekty celowe współfinansowane przez resort nauki i przemysł. Istnieje obawa, że takie projekty będą prowadzone w zmniejszonym zakresie. Decyzja o tym będzie zależała od dyrektora i rady NCBR.
- Ustawa daje dość szerokie możliwości przekształceń, łączenia instytutów z uczelniami czy instytutami PAN.
- Dotychczas nie ma przypadków takich połączeń międzyresortowych. W nowej ustawie zostały wprowadzone zapisy, których nie było w poprzedniej. To są komisje przygotowujące przekształcenie i monitorujące wprowadzenie całego planu przekształcenia w życie. Wprowadzono je, by uniknąć sytuacji, kiedy przed podjęciem decyzji o włączeniu małej jednostki do dużej okazuje się, że np. nie jest znane rzeczywiste zadłużenie włączanej jednostki.
- Ważną rolą KEJN będzie przygotowanie takich kryteriów, by uwzględnić specyfikę poszczególnych pionów. Ustawa zakłada, że jednostki z różnych pionów - uczelni, PAN i instytutów badawczych - będą oceniane w różny sposób, oddzielnie.
- To jest rzecz trudna i wymagająca wyważonego podejścia. Ocena może być dokonana na podstawie dorobku naukowego (artykuły, monografie) i wdrożeniowego (uczestnictwo w programach międzynarodowych, patenty, wdrożenia).
- Wbrew funkcjonującym czasem opiniom, podchodzimy poważnie do publikacji w dobrych czasopiśmie zagranicznych. Dobra pozycja znacznej liczby instytutów jest m.in. efektem tych działań.
- Jednostki badawczo-rozwojowe nie musiały stosować procedur zamówień publicznych podczas zakupu sprzętu i materiałów potrzebnych do badań według ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. nr 134, poz. 934). Dzięki temu łatwiej pozyskiwano zlecenia od podmiotów komercyjnych. W aktualnej ustawie zapis ten nie został uwzględniony.

Najważniejsze zadania na dziś i na jutro:

- Dostosowanie działalności instytutów badawczych do zmieniających się potrzeb gospodarki.
- Przyjęcie kryteriów oceny jednostek naukowych uwzględniających ich wpływ na innowacyjność.
- Przygotowanie do programu „Horyzont 2020” i krajowych programów.
- Tworzenie konsorcjów z udziałem jednostek szkół wyższych, PAN, instytutów badawczych.

STUDENCI O „REFORMACH” W SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

Witam Państwa serdecznie na dzisiejszym spotkaniu i bardzo dziękuję za zaproszenie na to wydarzenie. Nazywam się Krzysztof Putyra i jestem przedstawicielem Niezależnego Zrzeszenia Studentów Akademii Górniczo-Hutniczej. Przedstawię Państwu stanowisko naszej Organizacji w sprawie zmian w Ustawie Prawo o Szkolnictwie Wyższym, która weszła w życie w październiku ubiegłego roku.

Najpierw jednak chciałbym pokrótce opowiedzieć o NZS AGH. Powstanie Organizacji wiąże się ściśle ze strajkami „Solidarności” w 1980 r., więc współpraca NZS i „Solidarności” jest niejako wpisana w historię tych dwóch organizacji. Aktualnie NZS jest organizacją apolityczną, skupiającą się głównie na sprawach typowo studenckich. Oferujemy pomoc studentom w sprawach zarówno uczelnianych, jak i związanych z miasteczkiem studenckim. Organizujemy różnego rodzaju szkolenia, wydarzenia, koncerty, turnieje. Jesteśmy studentami i nic, co studenckie, nie jest nam obce. Dlatego właśnie uważamy, iż możemy w pewnym stopniu wypowiadać się w imieniu naszej studenckiej braci.

Dla nas, studentów, zmiana ustawy niesie za sobą wiele komplikacji. Główne związane ze zmianami dotyczącymi systemu kształcenia studentów, a także pomocy materialnej im przyznawanej. Oczywiście, Ustawa nie weszła w życie od razu w całości. Od 1 października 2011 weszły w życie przepisy dotyczące między innymi upodmiotowienia studenta, czyli obowiązku podpisywania przez studentów umów cywilno-prawnych z uczelnią. W umowach tych zawarty będzie dokładny przebieg studiów, a także informacja o ewentualnych opłatach w całym ich toku.

Zmiany również nie oszczędziły, tak potrzebnej dla wielu z nas, pomocy materialnej. Z wejściem ustawy w życie, znikają stypendia za dobre wyniki w nauce, a także stypendia sportowe, które zastąpione zostały stypendiami

rektora dla najlepszych studentów. Oprócz tego można będzie uzyskać stypendium za wybitne osiągnięcia naukowe, a także artystyczne.

Niestety, zwiększona liczba stypendiów niesie za sobą ograniczenie liczby studentów, którzy mogą je pobierać. Do ubiegania się o stypendium rektora ma prawo tylko 10% najlepszych studentów na danym kierunku. Powoduje to pewne problemy związane z drugim stopniem studiów. Na drugim stopniu studiowania, na danym kierunku istnieje zwykle więcej niż jedna specjalizacja. W trakcie przyznawania stypendium rektora specjalizacje te uważa się za jeden kierunek powodując, że tylko 10% najlepszych studentów ze wszystkich specjalizacji ma możliwość otrzymania stypendium. Powoduje to promowanie wśród studentów specjalizacji mniej wymagających, które powodują mniejsze obciążenie studenta, zarówno czasem potrzebnym na przygotowania do zajęć jak i ilością wiedzy koniecznej do ukończenia studiów z pozytywnym wynikiem.

Poza zmniejszeniem liczby studentów mogących pobierać stypendium rektorskie, Ustawa określa, że tylko studenci otrzymujący je mają możliwość studiowania nieodpłatnie drugiego kierunku. Zlikwidowane zostały również stypendia mieszkaniowe i żywieniowe. Jednakże, ludzie, których sytuacja materialna jest bardzo ciężka, mogą starać się o zwiększone stypendium socjalne.

Ponadto, od 1 stycznia 2012, uczelnia nie ma prawa pobierać opłat za rejestrację na kolejny semestr czy rok studiów oraz przeprowadzania egzaminów komisyjnych. Opłaty nie mogą być też pobierane za wydanie suplementu do dyplomu czy złożenie i ocenę pracy dyplomowej. Jest to bardzo dobra informacja dla nieco gorszych, ale równie ambitnych studentów.

Od 1 października wprowadzono również zakaz pobierania świadczeń socjalnych i stypendiów rektorskich na więcej niż jednym kierunku studiów. Oznacza to, że student uczęszczający na dwa kierunki musi zdecydować i, na którym z nich pobiera świadczenia. Studenci zmuszeni są również do złożenia w dziekanacie swojego wydziału zaświadczenia o niepobieraniu świadczeń pomocy materialnej na więcej niż jednym kierunku. Z punktu widzenia większości studentów jest to działanie jak najbardziej usprawiedliwione. Problem pojawia się jedynie w ekstremalnych przypadkach bardzo niskich dochodów rodziny studenta. Dla większości studentów dziennych, znalezienie pracy w wymiarach godzinowych dopasowanych z planem nauczania jest niemożliwe, dlatego też niektórzy studenci są w stanie utrzymać się w Krakowie tylko dzięki pobieraniu zapomogi od uczelni, na której studiują.

Dodatkowo z dniem 1 października 2012 roku zmianie ulegnie cały system szkolnictwa wyższego. Zostaną wprowadzone Krajowe Ramy Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego. Oznacza to zmianę podejścia do kształcenia. Od tej pory nie będzie ważne jakich przedmiotów i przez jaki czas uczył się student, ale jakie zdolności i umiejętności zdobył po nauce danego przedmiotu. Początek tych zmian widać było we wprowadzonym wcześniej systemie Bolońskim.

Wspominałem wcześniej już o opłacie za drugi kierunek studiów. Uczelnia będzie pobierała opłaty za studiowanie na dwóch kierunkach jednocześnie. Jednakże, jak już mówiłem, studenci otrzymujący stypendium rektora, są zwolnieni z tych opłat. Pierwszy rok na kolejnym kierunku będzie więc dla nich darmowy. Problem pojawia się w momencie, gdy danemu studentowi nie uda się utrzymać w 10% najlepszych studentów na kierunku podstawowym. W takim wypadku będzie on zmuszony uiścić opłaty za cały poprzedni rok studiowania. Czasem jednak pogorszenie się wyników studenta nie zależy od nakładu pracy, jaką wkłada w naukę, ale od przewlekłej choroby, czy też trudnej sytuacji rodzinnej. W takich wypadkach wprowadzenie opłat za poprzedni rok studiowania nie będzie zbyt sprawiedliwe. Ustawa nie określa takich szczególnych przypadków, a my jako społeczność studencka prosimy o wyjaśnienie tej kłopotliwej dla nas kwestii.

Jak wiadomo, najlepiej działa społeczeństwo, które zna zarówno swoje prawa, jak i obowiązki. W związku z tym, przeprowadziliśmy w ostatnim czasie krótkie badanie wśród studentów, które miało pokazać nie tylko ich zdanie na temat nowej ustawy, ale też podstawową wiedzę, czyli co, kiedy i w jaki sposób zmieni się w szkolnictwie wyższym.

Ankieta objęła 206 studentów różnych krakowskich uczelni. Największą liczbę ankietowanych stanowili studenci Akademii Górniczo-Hutniczej, aczkolwiek w badaniu brali udział również studenci innych krakowskich uczelni, takich, jak między innymi: Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Rolniczy i Uniwersytet Pedagogiczny. Ankieta obejmowała studentów zarówno pierwszego, jak i drugiego stopnia studiów. Największy procentowy udział stanowili studenci drugiego roku studiów pierwszego stopnia.

Pierwsza część ankiety dotyczyła stypendiów oraz znajomości przez młodych ludzi zasad ich przyznawania na uczelni, na której studiują. Większość z nich, bo około 70% wie, na jakich zasadach otrzymać mogą stypendia. Ponadto, około połowa ankietowanych odpowiedziała pozytywnie na pytanie, czy pobierają stypendia. Przeważają w tym wypadku stypendia naukowe (rektorskie) oraz socjalne. Aby otrzymać różnego rodzaju stypendia, młodzi ludzie niekiedy muszą borykać się z wieloma problemami. Wśród najczęstszych kłopotów, podawanych przez studentów są, np.: źle wyliczony dochód na osobę, zmiana zasady przyznawania stypendium w trakcie rozpatrywania wniosków, brak dosłownie setnych części punktu do przyznania określonego stypendium.

Niestety, ankieta pokazała również, że studenci NIE ZNAJĄ, a także wielu z nich nie interesuje się nową ustawą, a także zmianami wprowadzonymi na ich uczelniach. Jednakże część osób orientuje się w dostatecznym

stopniu w nowym systemie studiowania. Niestety, nieznanostwo prawa nie zwalnia z jego przestrzegania, a co za tym idzie, moze powodowac roznorodne problemy, nie tylko w sprawach stypendiow. Naszym zdaniem, kazdy student powinien miec chociaz czastkowa wiedza na temat nowej ustawy, lecz to Samorzady danych uczelni powinny, jako oficjalni reprezentanci studenckiej Braci, uwiadomiec swoich kolegow i kolezanki w sprawie wszelkiego rodzaju zmian.

W ankiecie pytalismy rowniez, czy studenci popieraja wprowadzenie platnego drugiego kierunku. W przypadku tego pytania, prawie wszyscy byli zgodni i prawie jednoglosnie odpowiedzieli: nie. Wsród argumentow studenci podawali np. uniemozliwienie studiowania na dwuch kierunkach osobom mniej zamożnym. Musimy rowniez pamietac, ze czasami licealista po maturze dopiero szuka swojego miejsca i nie jest pewien swojego pierwszego wyboru. Chcac „sprawdzic” kolejny kierunek, niestety bedzie musial uiscic oplate za studiowanie, na ktora nie wszystkie rodziny sta.

Studenci stwierdzili rowniez, ze dzisiejszy rynek pracy wymaga ciaglego doszkalcenia sie i jeden kierunek to niekiedy zbyt malo, aby dostac sie do dobrze platnej pracy. Znalazla sie jednak grupa ludzi popierajacych platny drugi kierunek. Argumentowali to, miedzy innymi, mozliwym przeznaczeniem tych oplat na lepsze wyposazenie sal, laboratoriow itp., a takze pisali, ze szczegolnie uzdolnione osoby beda studiowaly za darmo. Po rozmowie z wladzami naszej Uczelni okazalo sie jednak, ze dochod z drugiego kierunku nie ma az takiego wplywu na finanse Uczelni. Na drugim kierunku studiuje zbyt mala liczba studentow, by oplaty za niego pobierane mogly wystarczyc na modernizacje sal lub laboratoriow.

Biorac jednak pod uwage obydwu stanowiska, stwierdzamy, ze oplata za drugi kierunek studiow powinna byc zalezna od sytuacji finansowej danego studenta. Niestety, dalsze badanie pokazalo, ze studenci nie posiadaja pelnej wiedzy na temat wprowadzonego jakis czas temu systemu Bolońskiego. Wprowadzil on pojecie punktow ECTS, ktore powinny byc miara wagi danego przedmiotu. Okreslaja one wiec ilosc pracy i czasu, jaka student musi wlozyc, by uzyskac pozytywna ocene z danego przedmiotu. Wielu studentow nie wie nic o sposobie naliczania punktow ECTS i ewentualnej mozliwosci przekroczenia ogolnie ustalonej ich ilosci. Znalezli sie jednak i tacy studenci, ktorzy nieco w tym temacie sie orientowali. Wiedzieli, ze moga przekroczyc limit punktow ECTS za zgoda dziekana, lub, ze w wypadku nieuzyskania wystarczajacej liczby punktow, maja mozliwosc uzyskac odplatny wpis warunkowy z danego przedmiotu. Nowelizacja Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyzszy reguluje, poprzez wprowadzenie umow miedzy uczelnia a studentem, wysokość oplat za warunkowe powtarzanie przedmiotow oraz za przekroczenie ustalonej liczby punktow ECTS.

Wracajac jednak do przeprowadzonej przez nasza Organizacje ankiety: jej kolejna czesc dotyczyla swiadomosci studentow na temat umow miedzy uczelnia a nimi samymi. Okolo 45% badanych podpisywalo umowy z uczelnia, ale znaczna czesc studentow w ogolnie o takich umowach nie slyszala. Mlodzi ludzie, takze ci ktorzy juz je podpisali, nie posiadali wystarczajacej wiedzy na temat oplat zawartych w tych umowach. Mozna smialo stwierdzic, ze prawdopodobnie najwieksza nasza „bolaczka”, zarowno w przypadku Ustawy jak i umow, jest nieczytanie ich przez studentow. Problemem jest rowniez zlozonosc tych umow. Ostatnio zwroutil sie do nas student z prosba o wyjasnienie mu fragmentu wlasnie teze umowy. Kandydaci na studia podpisuja umowe jako warunek rozpoczecia studiow i niestety zaraz po maturze niejednokrotnie nie maja wystarczajacej wiedzy by zrozumiec kazdy aspekt umowy.

Przy okazji przeprowadzenia omawianej ankiety, postanowilismy zapytac studentow o problemy, jakie napotkali w trakcie studiow. Do najczestszych naleza problemy z planem zajec. Studenci pisali o braku sal, pokrywajacych sie zajeciami z drugim kierunkiem, zbyt krótkimi przerwami miedzy zajeciami, ktore nie pozwalaly na przemierzenie niekiedy terenu calaj uczelni, aby dostac sie z jednego budynku do innego. Badani wspominali rowniez o problemach z przeniesieniem sie do innych grup, badz przeniesienia zajec na inny termin. Ich zdaniem, plany zajec sa czesto nie przemyslane, gdyz wykłady poprzedzaly cwiczenia, a nie odwrotnie, jak powinno byc. Taka sytuacja jest bardzo uciagzliwa i czesto powoduje pozniejsze problemy w odpowiednim przygotowaniu sie do cwiczen. Problemem rowniez jest plan zajec na poczatku semestru, ktory czesto ulega zmianie. To prowadzi czesto do wielu nieporozumien i problemow szczegolnie wsród studentow pierwszego roku, ktorzy dopiero rozpoczynaja studia na naszej Alma Mater. Co powoduje wystapienie takich problemow? Niestety to, ze uczelnie przyjmuja zbyt duza ilosc studentow. Zwiakszajaca sie ilosc kierunkow, specjalizacji i samych studiujacych powoduje wystapienie deficytu sal oraz utrudnia studentom sama nauke.

Aby przewycieczyc omawiane przeze mnie wzeszniej przeciwnosci, z ktorymi borykaja sie studenci, NZZ AGH postanowil sluzyc studentom wszelka pomoc merytoryczna i praktyczna. Bardzo pomocna instytucja okazala sie ustanowiona przez nas dwa lata temu grupa: Niezle Zorganizowani Starostowie. Jako organizacja studencka staramy sie sluzyc im radom oraz organizowac roznego typu szkolenia i wydarzenia informacyjne przeznaczone glownie dla starostow grup i poszczegolnych kierunkow. Studenci czesto szukaja pomocy w dziekanatach, o ktorzych w wiekszosci wyrazaja pozytywne opinie, aczkolwiek czesto tez podawali, iz napotykali na wiele problemow, takich, jak, na przyklad, nieprzyjemni pracownicy, zbyt krótkie godziny przyjmowania studentow w stosunku do ich ilosci, czy tez, w bardzo skrajnych przypadkach, brak odpowiedniej wiedzy pracownikow dziekanatow. Problem ten jest szczegolnie widoczny w okresie sesji, a takze w czasie przed- i po-

sesyjnym. Kłopotliwy jest również brak aktualnych informacji, biurokracja, a także odwieczne niedogodności związane z ogromnymi kolejkami, w których czas oczekiwania przeciąga się aż do kilku godzin.

Poza problemami, jakie wprowadziła nowelizacja do Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym do życia studentów, pojawiają się też pozytywne zmiany. Po pierwsze, praktyki obowiązkowe nie będą już zaliczane w trakcie wakacji. Pozwoli to na pracę oraz wypoczynek w trakcie przerwy wakacyjnej. Po drugie, najzdolniejsi absolwenci studiów licencjackich i inżynierskich, a także studenci, którzy ukończyli trzeci rok jednolitych studiów magisterskich, będą mieli możliwość wzięcia udziału w konkursie "Diamentowy Grant", który jest realizowany w ramach programu ministra. Zwycięstwo w tym konkursie pozwoli na otrzymanie dodatkowych funduszy na badania naukowe przeprowadzane przez studenta. Po trzecie, okres zachowania praw studenta, przy przejściu na kolejny stopień studiów, uległ wydłużeniu. Dawniej student, który zakończył studia inżynierskie lub licencjackie, tracił przywileje studenckie z dniem 31 marca. Obecnie okres ten przedłuża się do 31 października roku, w którym student się obronił. Po czwarte, studenci kończący studia, otrzymują, dzięki nowelizacji do Ustawy, możliwość wsparcia ze strony Rzecznika Praw Absolwenta. Pomoże on absolwentom w pokonaniu barier w dostępie do rynku pracy.

Jak już wspominałem, nie jest to głos wszystkich krakowskich studentów, a tylko małego ich procenta. Sądzę jednak, że zdanie innych nie różniłoby się specjalnie od przedstawionego wcześniej. Myślę, że młodzi ludzie podczas swojej kariery naukowej spotykają się z wieloma problemami, które najczęściej są do siebie podobne i bardzo trudne do rozwiązania. My również jesteśmy studentami i sami możemy potwierdzić, że takie problemy często się zdarzają. Mamy szczerą nadzieję, że chociaż w małym stopniu uda się je zminimalizować, dzięki czemu bylibyśmy dumni, iż mogliśmy ułatwić życie studenckie nie tylko nam, ale i naszym kolegom, a także bardzo wdzięczni, jako że sami jesteśmy studentami naszej Uczelni.

<http://ksn.nszz.solidarnosc.salon24.pl/418149,studenci-o-reformach-w-szkolnictwie-wyzszym>

WYSTĄPIENIA KOMISJI ZAKŁADOWYCH

NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” Komisja Zakładowa Uniwersytetu Jagiellońskiego
31-007 Kraków, ul. Gołębia 24

Kraków, 29.05.2012 r.

Do Uczestników Walnego Zebrania Delegatów NSZZ „S”

Goszczący dnia 9 maja 2012 roku w programie „Kropka nad i” - Moniki Olejnik (TVP 24), poseł VII kadencji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej - Stefan Niesiołowski, nazwał NSZZ „Solidarność” - bojówką pisowską. Bez wdawania się w uzasadnienia, przy braku komentarza ze strony prowadzącej program dziennikarki, określenie to z rosnącą zajadłością powtórzył kilkakrotnie.

Wystąpienia posła Stefana Niesiołowskiego od pewnego czasu nacechowane są mocno zawężonym punktem widzenia. Ale sądy posła Stefana Niesiołowskiego są nie tylko skrajnie tendencyjne, są dodatkowo wzmocnione wyzwiskami i słowną przemocą. Słucha się ich z wielką przykrością i zażenowaniem, jakie towarzyszą zawsze widocznej degradacji postaci zasłużonej w walce o suwerenność przekonań.

Członkowie Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Jagiellońskiego pragną zaprotestować przeciwko pomówieniu swojej organizacji związkowej o bojówkarstwo. Protestujemy przeciw szerzącej się brutalizacji i wiktylizacji publicznej debaty, przeciw brakowi elementarnej kultury sporu oraz naruszaniu godności człowieka. Razi nas zwłaszcza fakt, że na takie wystąpienia pozwala sobie profesor uniwersytecki.

Przewodniczący Komisji Zakładowej
NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Jagiellońskiego

dr Jerzy Serwacki

Kraków, 31 maj 2012 r.

STANOWISKO

Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie z dnia 31 maja 2012r.

Komisja Zakładowa NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” AGH w Krakowie popiera protest Członków Komisji Zakładowej NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” Uniwersytetu Jagiellońskiego wyrażony w liście do Uczestników Walnego Zebrania Delegatów KSN NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”, przeciwko pomówieniu przez posła prof. Stefana Niesiołowskiego, naszej organizacji związkowej o bojówkarstwo.

Członkowie Komisji Zakładowej NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” Akademii Górniczo-Hutniczej zwracają się z prośbą do uczestników Walnego Zebrania Delegatów KSN NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” o wystosowanie protestu do Rządu i Sejmu RP przeciwko szerzącej się brutalizacji i wiktymizacji publicznych debat, przeciw brakowi elementarnej kultury sporu oraz naruszaniu godności człowieka.

Przewodnicząca Komisji Zakładowej NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” AGH - Maria Sapor

WZD NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” UNIWERSYTETU ŚLĄSKIEGO

Wysłano: 20 kwietnia 2012 r.

KZ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” UNIWERSYTETU ŚLĄSKIEGO

ul. Bankowa12, 40-007 Katowice

Szanowni,

WZD NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Śląskiego wyraziło swoje stanowisko ws. ważnych dla środowiska akademickiego. Pozwalam sobie przesłać te teksty. Serdecznie pozdrawiam i łączę wiele dobrych myśli.

Ewa Żurawska

Katowice, 12.04.2012 r.

STANOWISKO nr 1/2012

Zakładowego Zebrania Delegatów NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Śląskiego do Rządu RP w sprawie rozbudowanych zadań administracyjnych paraliżujących działanie uczelni

Delegaci zebrani na WZD NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Śląskiego w dniu 12 kwietnia 2012 r. wyrażają zaniepokojenie wciąż słabnącą kondycją szkolnictwa wyższego w naszym kraju, wynikającą nie tylko z niedofinansowania od lat nauki i szkolnictwa wyższego, ale wzrastającą liczbą niecelowych lub często niepotrzebnie rozbudowanych zadań administracyjnych paraliżujących nauczycieli akademickich, powołanych przede wszystkim do prowadzenia badań naukowych i kształcenia studentów na najwyższym poziomie.

Do najbardziej uciążliwych należą:

1. Obecnie obowiązująca procedura zamówień publicznych poważnie utrudniająca zakupy specjalistycznej aparatury naukowo – badawczej
2. Krajowe Ramy Kwalifikacji (KRK) jako przykład braku zaufania do środowiska akademickiego. Brak ten wyraża się w zastępowaniu swobodnej i twórczej pracy wysoko kwalifikowanych pedagogów obszernymi przepisami pozornie regulującymi procesy kształcenia. Tego typu administracyjne wymogi prowadzą do rozpraszenia zaangażowania nauczycieli akademickich, powołanych przede wszystkim do kształcenia studentów i prowadzenia badań naukowych.
3. Rozpraszenie środków finansowych na nieefektywne - z punktu widzenia jakości kształcenia studentów – konkursy ministerialne. Przykładem są tzw. konkursy na kierunki zamawiane z obszaru nauk ścisłych. Są one głównie wewnętrzną konkurencją środowiska akademickiego, a ich efektywność stoi pod dużym znakiem zapytania.
4. Dramatyczne ograniczanie godzin lekcyjnych oraz niemerytoryczne programy nauczania przedmiotów ścisłych, w szczególności fizyki w szkołach podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych, co wpływa na jakość kształcenia i coraz niższy poziom wiedzy kandydatów na studia.

5. Brak rozsądnych perspektyw zatrudnienia i płacy dla uczonych powyżej 35. roku życia, którzy wcześniej mieli możliwość skorzystać ze znaczących dotacji (nieproporcjonalnie wysokie stypendia w porównaniu z pensjami asystentów, adiunktów).
6. Pauperyzacja środowiska akademickiego; ustawa mówiąca o procentowej wysokości płacy w stosunku do tzw. kwoty bazowej nie jest w ogóle realizowana.

Katowice, 12.04.2012 r.

UCHWAŁA nr 1/2012
Zakładowego Zebrania Delegatów NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Śląskiego
w sprawie poparcia stanowiska Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie podstawy programowej i ramowych planów nauczania,
kształcenia ogólnego w szkołach ponadgimnazjalnych

Delegaci zebrani na WZD NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Śląskiego w dniu 12 kwietnia 2012 r. w pełni popierają stanowisko Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zawierające zdecydowany sprzeciw wobec zmian edukacyjnych wprowadzanych przez Ministerstwo Edukacji Narodowej od 1 września 2012 roku w zakresie podstawy programowej oraz ramowych planów nauczania i kształcenia ogólnego w szkołach ponadgimnazjalnych.

Zebrani podkreślili, że, jeżeli Ministerstwo Edukacji Narodowej nie zmieni założeń obecnej reformy programowej, to przyczyni się do zaprzepaszczenia szans na wszechstronny rozwój uczniów i zdobycia wykształcenia ogólnego, a tym samym osłabi ich szanse na właściwe wybory uczelni. Delegaci stwierdzili, że należałoby wrócić do modelu liceum ogólnokształcącego, zapewniającego możliwość równoległego uczenia się przedmiotów humanistycznych i przyrodniczych.

Katowice, 12..04.2012 r.

APEL nr 1/2012
Zakładowego Zebrania Delegatów NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Śląskiego
do Rządu i Parlamentu RP
dotyczący niezbędnej poprawy sytuacji finansowej szkół wyższych
i odpowiedniego ich usytuowania w priorytetach strategii rozwoju kraju

Apel nasz kierujemy do władz RP i Parlamentu, aby, podejmując programy dotyczące najważniejszych spraw rozwoju kraju, uwzględniły wzrost wydatków na szkolnictwo wyższe. Środowisko nasze nie może zaakceptować, że z roku na rok następuje spadek realnych wydatków budżetowych na szkolnictwo wyższe. Od 2005 roku spada udział wydatków publicznych na szkolnictwo wyższe: z 0, 99% PKB do 0, 84 % PKB w 2011 roku.

W najnowszym raporcie UE rysuje się przygnębiający obraz Polski w porównaniu z innymi krajami UE pod względem rozwoju badań i ich finansowania. Dystans naszego kraju do średniej unijnej stale się powiększa. Środowisko szkół wyższych i placówek naukowych włożyło wiele wysiłku w dyskusje i przygotowanie nowych strategii oraz ram ustawowych regulujących rozwój szkolnictwa wyższego i nauki. Przygotowane strategie okażą się bezużyteczne, jeżeli nie poprawi się finansowanie tych ważnych dla rozwoju kraju dziedzin.

Mówienie o podnoszeniu jakości kształcenia w uczelniach wyższych jest zwyczajnym pustosłowiem, gdyż przy obecnych pensjach pracowników nauki trudno ograniczyć wieloletowość, zwiększyć aktywność badawczą itp.

Biorąc to wszystko pod uwagę apelujemy do najwyższych władz o:

- podniesienie wydatków na szkolnictwo wyższe, w tym wynagrodzeń pracowników szkół wyższych, już od 2012 r.,
- potraktowanie wydatków na kształcenie, rozwój kapitału ludzkiego, badania innowacje, jako najważniejszego czynnika rozwoju Polski,
- takie przyspieszenie wzrostu wydatków na badania i wdrożenia, aby osiągnąć średnią unijną w tym zakresie w 2020 roku.

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Śląskiego

ul. Bankowa 12; 40 - 007 Katowice

Sekretariat: ul Szkolna 7, 40-007 Katowice Tel/fax. 032 3591327; 032 3592044

solidarn@us.edu.pl

SPOTKANIA DELEGATÓW ŚRODOWISKA WROCŁAWSKIEGO

W dniu 27 marca 2012 r. odbyło się spotkanie delegatów KSN środowiska wrocławskiego

Planowany program zebrania obejmował:

1. Spotkanie z posłem Dawidem Jackiewiczem w ramach realizacji programu Rady KSN: „tworzenie lobbingu sejmowego współpracującego z KSN”.
2. Sprawy aktualne.

Ad 1. L. Koszałka poinformował zebranych, że w dniu dzisiejszym o godz. 7 rano odebrał wiadomość z informacją, iż poseł Dawid Jackiewicz, w związku z niespodziewanym wyjazdem do Warszawy, nie będzie mógł uczestniczyć w spotkaniu delegatów wrocławskiego środowiska KSN, za co bardzo przeprasza.

Ad 2.:

- Dnia 19.03.2012 odbyło się trzecie spotkanie negocjacyjne KSN z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie projektu Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy. Notatka ze spotkania znajduje się na stronie internetowej Komisji Płac KSN, została również wysłana drogą elektroniczną do wszystkich delegatów wrocławskiego KSN. Wydaje się, że chociaż nie osiągnięto żadnego porozumienia, to klimat rozmów KSN z Ministerstwem znacznie się ocieplił. U. Mikołajczak zwróciła uwagę na niefortunna wypowiedź J. Srebrnego; „... w związku z ciągłymi i trudnymi do przewidzenia zmianami legislacyjnymi należało w projekcie PUZP zapisać te regulacje, które oceniamy jako korzystne dla pracowników”. Środowisko akademickie oraz KSN wypowiada się krytycznie wobec wielu zapisów dotyczących praw pracowniczych w „Prawie o szkolnictwie wyższym”, a taka wypowiedź może świadczyć o naszym zadowoleniu. Z przesłanego do członków Rady KSN dokumentu „Sprawy pracownicze w obszarze Szkolnictwo wyższe”, opracowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wynika, że nie należy liczyć na podwyżki w najbliższych latach. Ministerstwo bowiem zapewnia jedynie o zagwarantowaniu w latach 2013-2015 pieniędzy na zwiększenie minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego dla nauczycieli akademickich i pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.
- L. Koszałka poinformował zebranych o zamierzeniach przewodniczącego Rady KSN dotyczących reorganizacji Prezydium KSN. W czasie dyskusji L. Koszałka przedstawił przyczyny swojej decyzji o złożeniu rezygnacji z funkcji z-cy przewodniczącego Rady KSN z zachowaniem członkostwa w Prezydium Rady KSN. Delegaci wrocławskiego środowiskowego KSN zaaprobowali jednogłośnie stanowisko, w którym (i) ze zrozumieniem przyjęli do wiadomości decyzję L. Koszałki o rezygnacji z funkcji z-cy przewodniczącego, (ii) jednocześnie wyrazili dezaprobatę dla formy współpracy przewodniczącego ze swoimi zastępcami.
- Przedstawiono krótką relację z WZD „S” Politechniki, na którym wybrano nowego przewodniczącego KZ – dr inż. Stanisława Kwaśniewskiego z Wydziału Mechanicznego, wieloletniego wiceprzewodniczącego.
- L. Koszałka przypomniał o posiedzeniu Rady KSN w Krakowie w dniu 21.04.2012 r. oraz WZD w Katowicach w dniach 15-17.06.2012 r. Ustalono, że kolejne spotkanie odbędzie się 24 kwietnia.
- Spotkanie było ostatnim spotkaniem przed Wielkanocą. Zebrani złożyli sobie najlepsze życzenia świąteczne.

Sekretarz Wrocławskiego Ośrodka KSN - dr hab. Ewa Rysiakiewicz-Pasek

W dniu 24 kwietnia 2012 r. odbyło się spotkanie delegatów KSN środowiska wrocławskiego.

Program zebrania obejmował:

1. Sprawozdanie z posiedzenia Rady KSN 21.04.2012 w Krakowie.
2. Rozporządzenia Ministra- projekty opinii.
3. Działalność szkoleniowo-informacyjna KSN.
4. Sprawy różne.

Ad.1. Uczestniczący w posiedzeniu Rady KSN w dniu 24.04.2012: Ewa Rysiakiewicz-Pasek i Leszek Koszałka przedstawili krótką informację ze spotkania.

a) W części pierwszej posiedzenia wystąpili prorektor AGH- prof. dr hab. Zbigniew Kąkol oraz prof. dr hab. Andrzej Jaszczyk, dyrektor Narodowego Centrum Nauki, i prof. dr hab. Andrzej Pach, członek Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych.

- Profesor A. Jaszczyk przedstawił uzasadnienie utworzenia NCN, strukturę i skład NCN, wysokość dotacji na projekty badawcze podstawowe finansowane przez Centrum oraz procedurę oceny składanych wniosków na granty. Zwrócił szczególną uwagę na różnorodność konkursów, które skierowane są zarówno dla początkujących badaczy, jak i doświadczonych naukowców oraz na wielostopniowe opiniowanie wniosków przez ekspertów powoływanych z korpusu ekspertów (1 etap), jak i ekspertów zewnętrznych, w tym zagranicznych (2 etap).
- Profesor A. Pach przedstawił nową propozycję Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych dotyczącą oceny naukowej jednostek. Planuje się wprowadzenie 4 kryteriów oceny z różnymi wagami (zależnymi od grupy jednostek): działalność naukowa (publikacje, monografie, patenty), potencjał naukowy, pieniądze zarobione oraz kryterium „niematerialne”. Jednostki naukowe będą oceniane w 4 grupach: nauki ścisłe, o życiu, humanistyczne oraz artystyczne. Jednostki wykazujące się podobnymi ocenami będą porównywane do siebie (system każdy z każdym). Ostateczna kwalifikacja do grup (A,B,...) będzie dokonywana po porównaniu uzyskanej oceny z parametrami tzw. jednostki referencyjnej. Rozporządzenie w sprawie oceny jednostek naukowych zostanie podpisane prawdopodobnie do końca czerwca.

Po wystąpieniach, ze strony KSN padło wiele pytań problemowych, niestety limit czasowy nie pozwolił na dogłębne wyjaśnienie wielu istotnych kwestii, z którymi borykają się pracownicy jednostek naukowych.

b) Druga część posiedzenia poświęcona była sprawom związkowym.

- Przyjęto sprawozdanie z realizacji budżetu KSN za rok 2011.
- Od wielu lat toczą się dyskusje nad usytuowaniem KSN w NSZZ „Solidarność”. Powołano zespół, który postara się sformułować propozycję KSN w tej kwestii do 21 maja (zgodnie z wymogiem krajowego WZD „S”). Zespół ma charakter otwarty.
- W ostatnich miesiącach KSN usiłuje nakłonić MNiSzW do nawiązania rozmów w sprawie PUZP. Wobec fiaska dotychczasowych negocjacji KSN przygotowuje się do wejścia w spór zbiorowy z Ministerstwem. Konieczne jest jednak ustalenie od strony prawnej możliwości i procedury wejścia w spór zbiorowy.
- Po dyskusji nad poszczególnymi zmienionymi zapisami w projekcie KSN, dotyczącym małej nowelizacji ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”, głosowano zaproponowane zmiany. Zdecydowano, że na każdym posiedzeniu komisji sejmowej, która będzie zajmowała się nowelizacją ustawy, KSN będzie reprezentować 1 osoba (z grona kilkuosobowego zespołu KSN).
- Przedstawiono ramowy program Walnego Zebrania Delegatów w Katowicach. Zaproszono członków Rady KSN do przygotowania dyskusji w grupach roboczych.
- Przewodniczący Rady KSN poinformował o ustąpieniu z funkcji wiceprzewodniczących KSN: Leszka Koszałki i Juliana Srebrnego (który szczegółowo wyjaśnił motyw swojej decyzji) - dziękując im za dotychczasową działalność w tej roli.
- Sformułowano stanowisko KSN (krytyczne) w sprawie partnerstwa publiczno-prywatnego szkół wyższych.

Ad. 2. Leszek Koszałka poinformował, że otrzymał do zaopiniowania trzy Rozporządzenia MNiSzW dotyczące m.in.: 1- możliwości włączenia pracowników PAN do minimów kadrowych kierunków studiów na uczelniach, 2- wprowadzenia wzorcowych KRK dla dwóch kierunków kształcenia z zakresu nauk medycznych, 3- sposobu podziału i trybu przekazywania podmiotowej dotacji na dofinansowanie zadań projakościowych z budżetu państwa. Po dyskusji zdecydowano, że kompleksowe uwagi dotyczące trzeciego rozporządzenia opracuje delegat KSN, prof. Tadeusz Gudra, zaś uwagi do pozostałych rozporządzeń uczestnicy spotkania bezpośrednio wyślą do L. Koszałki.

Ad. 3. Pierwsza część posiedzenia Rady KSN w Krakowie została bardzo przychylnie przyjęta przez zebranych. Iwona Jędrzychowska, na posiedzeniu Rady, zaproponowała aby w innych ośrodkach zorganizować podobne spotkania z ciekawymi i ważnymi dla nas osobami. Leszek Koszałka zaproponował aby takie otwarte spotkania również zaoferować społeczności naukowej Wrocławia. Przedstawiciele uczelni Wrocławia zadeklarowali przemyślenie pomysłu, rozeznanie i powrót do sprawy na następnym spotkaniu.

Ad 4. Ustalono termin kolejnego spotkania delegatów KSN środowiska wrocławskiego na 22 maja o godz. 16.00 (po Prezydium Rady KSN, a przed posiedzeniem Komisji Plac).

Sekretarz Wrocławskiego Ośrodka KSN - dr hab. Ewa Rysiakiewicz-Pasek

W dniu 20.03.2012 r. otrzymaliśmy potwierdzenie wpływu listu skierowanego do Radia Maryja w obronie mediów katolickich i przyznania Telewizji TRWAM miejsca na tzw. multipleksie. RED.

*„Nie umarł ten,
kto po sobie dobrą pamięć pozostawił”*
Ze smutkiem i żalem przyjęliśmy wiadomość,
że w dniu 7 czerwca 2012 roku
odeszła po długich zmaganiach z ciężką chorobą
nasza wspaniała Koleżanka

Ś†P

WANDA SPOZ-PAĆ

Wieloletnia działaczka Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”,
członek prezydium w latach 90-tych, szlachetny,
uczciwy o niezwyklej wrażliwości człowiek

Pogrzeb odbędzie się 12 czerwca 2012 r. w Puławach

Żegnamy Cię droga Wandko
Rodzinie w imieniu Przyjaciół, Prezydium KSN IB i własnym
składam wyrazy głębokiego współczucia

*Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki Instytutów Badawczych
Jerzy Dudek*

Z głębokim żalem i wielkim smutkiem zawiadamiamy,
że zmarła wieloletnia działaczka,
członek Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Ś†P

WANDA SPOZ-PAĆ

Odszedł człowiek prawy, życzliwy, szlachetny, uczciwy,
o niezwyklej wrażliwości serca,
do końca oddany ideałom „Solidarności”

Rodzinie i Najbliższym
składamy wyrazy głębokiego i serdecznego współczucia

*Rada KSN NSZZ „Solidarność”, Koleżanki z Biura KSN
oraz Redakcja „Wiadomości KSN”*

Z głębokim żalem żegnamy

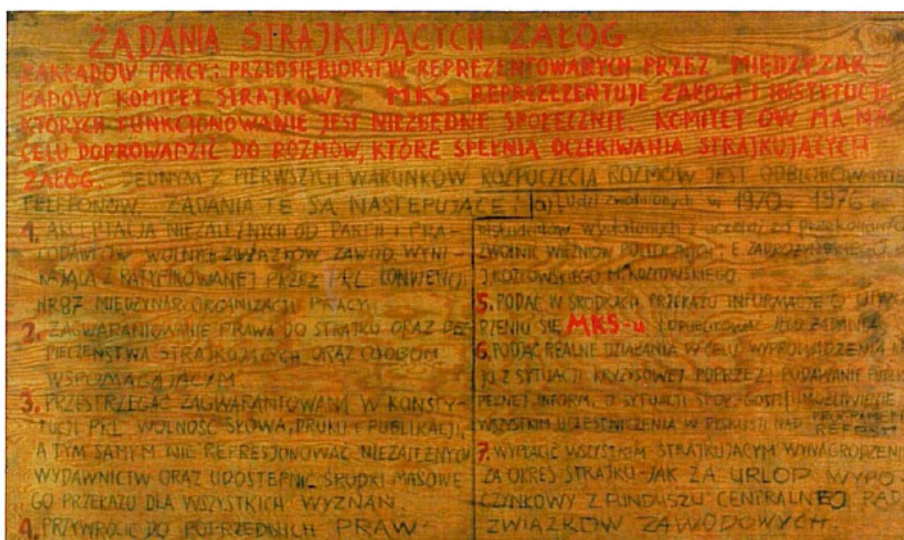
Ś†P

Prof. dr hab. Marię Joannę Radomską

Wybitnego naukowca, rektora SGGW w latach 1981 – 1987,
przez całe życie oddanego Polsce, wielkiego przyjaciela młodzieży

*Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
i Redakcja „Wiadomości KSN”*

**JEDNA Z TABLIC Z POSTULATAMI SIERPANIA '80
 WPISANYCH 16.10.2003 NA ŚWIATOWĄ LISTĘ
 DZIEDZICTWA KULTUROWEGO UNESCO
 „PAMIĘĆ ŚWIATA”**

**3. „PRZESTRZEGAĆ ZAGWARANTOWANEJ
 W KONSTYTUCJI..... WOLNOŚĆ(I) SŁOWA,
 DRUKU I PUBLIKACJI ”**

STRZEŻMY TEGO DZIEDZICTWA

USTAWA O SKRÓCENIU OKRESU POBIERANIA EMERYTURY

W dniach majowych mieliśmy kolejne manifestacje naszego Związku przeciwko ustawie podwyższającej wiek uprawniających do przejścia na emeryturę. „Obleżenie” Sejmu nie wpłynęło na wynik głosowania. Przyjęto ustawę wprowadzającą **skrócenie okresu pobierania emerytury**.

„Obleżenie” Sejmu”

Podnoszone przez stronę rządową zmartwienie o tendencję demograficzną jest prawdziwym zmartwieniem, ale przyjęta ustawa nie jest budującym odniesieniem się do tego problemu, lecz ucieczką przed podjęciem tego problemu. Ucieczką przed podjęciem problemu, a nie przed problemem. Ten problem nas dopadnie, jeżeli nie będzie mądrych działań. Słusznie Związek i wiele kręgów opozycyjnych wskazywało na konieczność wprowadzenia polityki prorodzinnej zmieniającej niekorzystną tendencję demograficzną. Słusznie też wskazywano na konieczność zwiększenia przychodów państwa poprzez oddziaływania na rzecz zwiększenia zatrudnienia poprzez tworzenie nowych miejsc pracy i zwiększanie zdolności do jej podejmowania. Słusznie wskazywano na zasadność ograniczania tzw. umów śmieciowych. Słusznie wskazywano na konieczność poprawy jakości życia, w tym poprawy opieki zdrowotnej. To są ambitne i konieczne kierunki reformowania.

Do dyskusji o problemach emerytalnych zaproszono wielu profesorów

Ta ustawa nie rozwiązuje przewidywalnych problemów dziesiątków tysięcy osób które w przyszłości będą osiągać wiek emerytalny. Grozi im nędza i pogarda, że nie byli dość operatywni. Uzasadnienie tej prognozy znajduje się w tym, co jest teraz. Wysoki poziom bezrobocia. Narastający poziom bezrobocia ludzi młodych.

Zatrudnienie na warunkach nie zapewniających odprowadzania odpowiednich składek emerytalnych. Zatrudnianie na czarno. Wielomiesięczne przerwy w zatrudnieniu. Osłabienie szkolnictwa średniego przygotowującego do zawodu.

W tym namiocie obradowała Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”

To obsada placówki wystawionej przez KSN

Być może przyjęcie tej ustawy wpłynie doraźnie na nieco przychylniejsze kształtowanie ratingów dla Polski, lecz i to nie jest pewne, gdyż sytuacja Grecji może być wykorzystana do potraktowania nas także jako kraju wysokiego ryzyka, choćbyśmy się nie wiem, jak zielenili. Poprawi się też samopoczucie rządzących, bo łatwiej będzie dopinać budżet państwa i mniejszy będzie nacisk na podejmowanie niezbędnych reform gospodarczych i społecznych.

Janusz Sobieszcański

Rzeźba. Henryk Karny, 1924

Szkoło. Wojciech Jastrzębowski, 1925

Plakat z obrazem Wojciecha Kossaka, 1919

Czwartego czerwca w Zachęcie została otwarta wystawa SZTUKA WSZĘDZIE. AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH w WARSZAWIE 1904 – 1944. To wyjątkowy przegląd osiągnięć artystów związanych z ASP. Wchodzących do Zachęty, u szczytu schodów, wita rzeźba Polonia Restituta Franciszka Masiaka. (Rzeźba ta w 1937 r. została wyróżniona II nagrodą na wystawie w Paryżu. Na co dzień rzeźba ta stoi na szczycie Gubałówki, obok budynku wyciągu kolejki linowej.)

W wystąpieniach otwierających wystawę zwracano uwagę, że twórczość polskich artystów plastyków w tych trudnych i przełomowych latach nie była naśladownictwem trendów płynących z zagranicy, lecz autonomiczną twórczością. Zgromadzono bardzo obszerny przegląd prac: rzeźb, obrazów, grafik, plakatów i przedmiotów codziennego użytku.

Wystawa będzie czynna do 26 sierpnia 2012 od wtorku do niedzieli, w godz. 12 – 20.

Red.

„Wiadomości KSN” Biuletyn Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
Redaguje zespół: Anna Gołębiewska, Wojciech Pillich, Janusz Sobieszczęński, Krzysztof Weiss.
Redaktor naczelny: Janusz Sobieszczęński,
opracowanie językowe: Jerzy Jackl, opracowanie techniczne: Elżbieta Smorzewska.
Adres redakcji: Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”, ul. Waryńskiego 12, 00-631 WARSZAWA
Nr konta: Sekretariat Nauki i Oświaty, KSN NSZZ „Solidarność”
 92 1020 1068 0000 1102 0000 2733
 tel/fax (0-22) 825 73 63, tel.(0-22) 234 98 78, kom. 0 603 123 438
 e-mail: KSN@interia.pl ; krajowasekcjanauki@gmail.com ; <http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn> ;
 „Wiadomości KSN” są dostępne na stronie internetowej KSN On line pod adresem: <http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>